

บทความวิจัย

เรื่อง ชื่อป้ายร้านค้าภาษาจีนบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

โดย

นางสาวฐิติพรรณ หลีสกุล
รหัสนักศึกษา 05590602

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อบทความวิจัย	ป้ายร้านค้าภาษาจีนบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
ผู้เขียน	นางสาวฐิติพรรณ หลีสกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัย	รองศาสตราจารย์สุวัฒนา เลี่ยมประวัติ
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องป้ายร้านค้าภาษาจีนบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของป้ายร้านค้าตลาดบนและตลาดล่าง ความสัมพันธ์ของป้ายสองภาษา รวมถึงความหมายชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการ โดยมีวิธีการศึกษาจากการรวบรวมข้อมูลจากสำรวจเอกสารและงานที่เกี่ยวข้อง จากนั้นศึกษาพื้นที่บริเวณตลาดบนและตลาดล่างจากแผนที่และลงภาคสนามเพื่อนำมาวิเคราะห์ เป็นจำนวน 94 ป้าย

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะของป้ายร้านค้าตลาดบนและตลาดล่าง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ป้ายภาษาเดียว และป้ายสองภาษา ส่วนความสัมพันธ์ของป้ายสองภาษา สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ ความสัมพันธ์ด้านความหมายหรือเสียงระหว่างชื่อภาษาไทยและภาษาจีน การออกเสียงของป้ายภาษาจีน และภาพสะท้อนที่ปรากฏบนป้ายร้านค้าภาษาจีน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการพบว่า มีความหมายของชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการที่สัมพันธ์กัน และความหมายของชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการที่ไม่สัมพันธ์กัน

คำสำคัญ: ป้ายร้านค้า, ภาษาจีน, ตลาดบนและตลาดล่าง

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่องชื่อป้ายร้านค้าภาษาจีนบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450112-59 การศึกษาเอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

บทความวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือจากรองศาสตราจารย์สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัยที่สละเวลาในการให้ความรู้ คำปรึกษา สั่งสอน ตลอดจนถึง คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวางแผน ค้นคว้า นำมาวิเคราะห์ และสรุปข้อมูลในงานวิจัยได้อย่างราบรื่น อีกทั้งยังตรวจทานแก้ไขบทความวิจัยเล่มนี้อย่างละเอียด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ เป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.สิริวรรณ แซ่โจ้ว อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาปัจจุบัน ตะวันออกที่อบรมสั่งสอน ให้คำปรึกษาและคำแนะนำเกี่ยวกับหนังสือภาษาจีนให้กับวิจัยเล่มนี้ รวมทั้ง ขอบพระคุณคณาจารย์คณะอักษรศาสตร์ทุกท่าน ที่ให้ความรู้ทางด้านต่าง ๆ ทั้งด้านจริยธรรมและภาษา ทำให้ผู้วิจัยสามารถพัฒนาตนเองจนทำให้งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ท้ายที่สุดขอขอบคุณนายชัยรัตน์ และนางเยาวนา หลีสกุล ผู้เป็นบิดา มารดาของข้าพเจ้า รวมทั้ง พี่ชายทั้งสอง ที่สนับสนุนทางการเรียน คอยให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือและเป็นกำลังแรงใจมาโดยตลอด ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ช่วยเก็บข้อมูล ให้คำปรึกษาและให้กำลังใจจนบทความวิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าขออภัยไว้ ณ ที่นี้

ฐิติพรรณ หลีสกุล

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญตาราง.....	จ
บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
ขอบเขตการศึกษา.....	3
นิยามศัพท์.....	3
วิธีการดำเนินวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์.....	5
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาชื่อป้ายร้านค้า.....	9
ผลการวิจัย.....	13
1. ลักษณะของป้ายร้านค้า.....	13
1.1 ป้ายภาษาเดียว.....	13
1.2 ป้ายสองภาษา.....	16
2. ความสัมพันธ์ของป้ายสองภาษา.....	20

2.1 ความสัมพันธ์ด้านความหมายหรือเสียงระหว่างชื่อภาษาไทยและภาษาจีน.....	20
2.2 การออกเสียงของป้ายภาษาจีน.....	31
2.3 ภาพสะท้อนที่ปรากฏบนป้ายร้านค้าภาษาจีนบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง...35	
3. ความหมายชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการ.....	49
3.1 ความหมายของชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการที่สัมพันธ์กัน.....	49
3.2 ความหมายของชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการที่ไม่สัมพันธ์กัน.....	51
สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ.....	59
สรุปผลการวิจัย.....	59
อภิปรายผลการวิจัย.....	61
ข้อเสนอแนะ.....	63
บรรณานุกรม.....	65
ภาคผนวก.....	67
ประวัติผู้วิจัย.....	88

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 ลักษณะของป้ายตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม.....	20
ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ด้านความหมายหรือเสียงระหว่างชื่อภาษาไทยและภาษาจีน.....	46
ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ด้านการออกเสียงของป้ายภาษาจีน.....	47
ตารางที่ 4 ภาพสะท้อนที่ปรากฏบนป้ายร้านค้าภาษาจีนบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง.....	48
ตารางที่ 5 ความหมายชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการ.....	58

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จังหวัดนครปฐม เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางของประเทศไทย เป็นอู่อารยธรรมสำคัญที่มีประวัติความเป็นมายาวนานในแผ่นดินสุวรรณภูมิ จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์กล่าวว่า นครปฐมแต่เดิมตั้งอยู่ริมทะเล เป็นเมืองเก่าแก่ มีความรุ่งเรืองมานับตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิ และเป็นราชธานีสำคัญในสมัยทวารวดี ในยุคนั้นนครปฐมเป็นแหล่งเผยแพร่อารยธรรมจากประเทศอินเดีย ซึ่งรวมทั้งพุทธศาสนา นครปฐมจึงเป็นศูนย์กลางของความเจริญ มีชาวจีนได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานและทำการค้าต่าง ๆ เป็นจำนวนมากซึ่งจะอยู่เป็นชุมชนกลุ่มใหญ่ ส่วนใหญ่จะอยู่กันที่ชุมชนตลาดบริเวณองค์พระปฐมเจดีย์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐมซึ่งมีชื่อเรียกว่า ตลาดบนและตลาดล่าง

ชื่อทางราชการของตลาดบนและตลาดล่าง คือ ตลาดสดสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ จังหวัดนครปฐม อีกชื่อหนึ่งที่รู้จักกันดีคือ “ตลาดบนและตลาดล่าง” ที่ตั้งอยู่บริเวณตรงข้ามด้านหน้าขององค์พระปฐมเจดีย์ (ฝั่งพระร่วงโรจนฤทธิ์) นับเป็นตลาดสดที่เก่าแก่ที่อยู่เคียงคู่วิถีชีวิตชาวชุมชนเมืองนครปฐมแห่งนี้มาตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2441 ซึ่งปัจจุบันตลาดบนและตลาดล่างแห่งนี้มีอายุเก่าแก่มากกว่า 110 ปี (สำนักทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ม.ป.ป.) วิศิษ แก้วเอี่ยม ได้กล่าวว่าจุดเริ่มต้นของการก่อสร้างตลาดบนและตลาดล่าง (จังหวัดนครปฐม) แห่งนี้เริ่มขึ้นในช่วงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6) ทรงโปรดให้มีการก่อสร้างตลาดบนและตลาดล่าง เพื่อรองรับความเจริญของศูนย์กลางการค้าขายและเป็นสถานที่พบปะของชาวชุมชนเมืองนครปฐมสืบเนื่องถึงปัจจุบัน เนื่องจากพื้นที่ตลาดนับเป็นตลาดสดที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ ประกอบกับมีการสร้างตลาดโดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ตลาด ที่ถูกคั่นกลางตลาดทั้ง 2 ฝั่ง ด้วยถนน (หรือเรียกว่าซอยกลาง) ดังนั้นพื้นที่ตลาดฝั่งขวาจึงเรียกว่า “ตลาดบน” และพื้นที่ฝั่งซ้ายจึงเรียกว่า “ตลาดล่าง” โดยทั้งตลาดบนและตลาดล่าง ต่างก็หันหน้าเข้าหาองค์พระร่วงโรจนฤทธิ์ ปัจจุบัน “ตลาดบนและตลาดล่าง” (จังหวัดนครปฐม) อยู่ในความดูแลของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ และได้รับการดูแลปรับปรุงพื้นที่ตลาดให้ได้มาตรฐานที่มีความสะอาด สะอาดและครบถ้วนด้วยสินค้าอาหารสด-แห้ง ผัก-ผลไม้ และร้านอาหารชื่อดังประจำเมืองนครปฐมที่เปิดจำหน่ายให้ชาวนครปฐม และนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศ ได้มาเยือนอุดหนุนสินค้าขึ้นชื่อที่ตลาดบนและตลาดล่าง แห่งนี้

การค้าขายจะต้องมีป้ายชื่อร้านค้าเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้ค้าขายสะดวก และสามารถช่วย ประชาสัมพันธ์รวมถึงแสดงภาพลักษณ์ของสินค้า และทำให้จดจำชื่อร้านค้า ป้ายร้านค้าจึงเป็นสิ่งที่ เชื่อมโยงให้เห็นอัตลักษณ์และโลกาภิวัตน์ทางวัฒนธรรม เนื่องจากนครปฐมมีชาวจีนอาศัยอยู่ เป็นจำนวนมากจึงมีป้ายร้านค้าเป็นภาษาจีน คือภาษาจีนแสดงด้วยอักษรไทยอ่านเป็นภาษาจีน หรือป้าย ที่แสดงด้วยอักษรจีน เป็นแบบป้ายภาษาเดียว และแบบสองภาษา คือ ตัวอักษรจีนและตัวอักษรไทย อยู่ในป้ายเดียวกัน ที่เป็นสิ่งควบคุมมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เป็นเหมือนเอกลักษณ์ของร้านค้าของคนไทย เชื้อสายจีน เมื่อมีคนจีนอพยพมายังต่างถิ่นแล้ว มักมีความแตกต่างทางด้านภาษา จึงมีวัฒนธรรมทางด้าน ภาษารวมทั้งวัฒนธรรมการละเล่น เทศกาลต่าง ๆ ของชาวจีนเกิดขึ้น

นอกจากนี้ป้ายไม่ได้เป็นเพียงโฆษณาเท่านั้น แต่ยังมีความหมายสัมพันธ์ถึงสินค้าภายในร้านหรือ การบริการอื่น ๆ ชื่อภาษาจีนอาจสื่อถึงชื่อเจ้าของร้าน ในการตั้งชื่อป้ายร้านค้าของคนจีนสมัยก่อนนั้น จะตั้งให้มีความมงคลแก่ร้านค้าเพื่อให้กิจการรุ่งเรือง ป้ายส่วนใหญ่จะทำด้วยไม้แกะสลักและลงสีทอง จะมีความแข็งแรงทนทาน เพื่อให้สืบทอดกิจการต่อไป

จากการศึกษาเก็บข้อมูลตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยพบ ความน่าสนใจของชื่อป้ายร้านค้าภาษาจีน 94 ป้าย เพราะแต่ก่อนชาวจีนได้อพยพมายังนครปฐมเพื่อทำ การค้าขาย เนื่องจากชาวจีนที่อพยพมานั้นส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่บริเวณตลาดบนและตลาดล่าง รวมทั้งได้ เกิดการเผยแพร่ของภาษาจีนและฟื้นฟูภาษาสำหรับคนชนกลุ่มน้อยอีกด้วย เหตุผลของการมีชื่อร้าน เพื่อให้เป็นความสิริมงคลแก่ร้านค้า อาจใส่ตัวอักษรหรือคำอ่านที่มีความหมายมงคล เช่น หลี ที่แปลว่า กำไร ชื่อหรือแซ่ของเจ้าของร้านไว้ที่ป้ายด้วย ผู้ได้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับความหมายของป้าย ร้านค้าภาษาจีน แบบภาษาเดียว คือที่เขียนอักษรไทยซึ่งอ่านออกเสียงภาษาจีน และแบบสองภาษา คือมีอักษรไทยและอักษรจีนอยู่ในป้ายเดียวกัน ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่องป้ายร้านค้าภาษาจีนตลาดบนและ ตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เพื่อขยายขอบเขตการศึกษาเกี่ยวกับป้ายร้านค้าให้กว้างขวาง ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาลักษณะของป้ายร้านค้าตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของป้ายสองภาษา
3. เพื่อศึกษาความหมายชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการ

ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาป้ายร้านค้าที่มีทั้งแบบภาษาเดียวคือป้ายที่เขียนด้วยอักษรไทยและอักษรจีนและแบบสองภาษาคือป้ายภาษาจีนที่เขียนด้วยอักษรไทยในภาษาไทยและป้ายอักษรจีนในภาษาจีน บริเวณตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 94 ร้าน 94 ป้าย

นิยามศัพท์

1. ป้ายร้านค้าภาษาจีน หมายถึง ป้ายที่มีภาษาจีน เขียนด้วยอักษรไทย หรือภาษาจีนอักษรจีน
2. ป้ายภาษาเดียว หมายถึง ป้ายที่เขียนด้วยอักษรจีนหรืออักษรไทยเท่านั้นแต่อ่านเป็นภาษาจีน
3. ป้ายสองภาษา หมายถึง ป้ายที่มีภาษาไทยเขียนด้วยอักษรไทย และป้ายภาษาจีนเขียนด้วยอักษรจีนอยู่ในป้ายเดียวกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. สืบค้นเอกสารและงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ประกอบด้วยเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาป้ายร้านค้าภาษาจีน

2. เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

2.1 ศึกษาพื้นที่บริเวณตลาดบนและตลาดล่างจากแผนที่ จังทราบว่าเป็นพื้นที่ตลาดบนสิ้นสุดที่สะพานเวียนชั้นกลางด้วยชอยกลางตรงกับสะพานเจริญศรีทธา พื้นที่ตลาดล่างสิ้นสุดที่รูปปั้นพญางงและนำไปสู่การรวบรวมข้อมูล

2.2 รวบรวมข้อมูลจากการลงพื้นที่ศึกษาโดยถ่ายรูปชื่อป้ายร้านค้าที่มีภาษาจีนที่อยู่บริเวณตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐมทั้งหมด และใช้การบันทึกในกรณีที่ไม่สามารถถ่ายรูปป้ายร้านค้าได้ นำชื่อมาพิมพ์ จำนวน 94 ร้าน 94 ป้าย เก็บข้อมูลทั้งหมด เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2561

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 เมื่อรวบรวมและคัดเลือกข้อมูลป้ายร้านค้าภาษาจีนแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ

3.1.1 ศึกษาลักษณะของป้ายตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 94 ร้าน 94 ป้าย

3.1.2 ศึกษาความสัมพันธ์ของป้ายสองภาษา

3.1.3 ศึกษาความหมายชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการ

3.1.4 ในกรณีชื่อร้านเหมือนกันทั้งอักษรไทยและอักษรจีน แต่อยู่คนละพื้นที่ ผู้วิจัยจึงเลือกเก็บเพียง 1 ชื่อ

4. เรียบเรียงผลการศึกษาในรูปแบบของบทความวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบลักษณะของป้ายร้านค้าตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
2. ทำให้ทราบความสัมพันธ์ของป้ายสองภาษา
3. ทำให้ทราบความหมายชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการ
4. เป็นแนวทางการศึกษาป้ายร้านค้าในลักษณะอื่นต่อไป

ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่ใช้เป็นกรอบแนวความคิดที่ใช้วิจัย ได้แก่ กรอบแนวความคิดทฤษฎีที่ใช้วิจัย และวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชื่อป้ายร้านค้า ผู้วิจัยใช้กรอบแนวความคิดเกี่ยวกับภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์ ดังนั้นจึงขอทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์

Landry and Bourhis (1997) เขียนบทความวิจัยในวารสาร Journal of Language and Social Psychology เรื่อง “ภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์และความเป็นพลเมืองของชาติพันธุ์: การศึกษาเชิงประจักษ์” ได้นิยามภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์ หมายถึงการมองเห็นและความโดดเด่นของภาษาในที่สาธารณะและการค้าในดินแดนหรือภูมิภาคที่กำหนด ได้เสนอว่าภูมิทัศน์ทางภาษาอาจทำหน้าที่เป็นข้อมูลและสัญลักษณ์ที่สำคัญในฐานะที่เป็นเครื่องหมายของอำนาจและความสัมพันธ์ชุมชนทางภาษาที่อยู่ในแต่ละภูมิภาค แนวความคิดของภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์เป็นการวางแผนพัฒนาทางด้านแนวคิดทางภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์ ผู้วางแผนด้านภาษาในเบลเยียม และในรัฐควิเบกเป็นกลุ่มแรก ๆ ที่ตระหนักถึงความสำคัญของสัญลักษณ์ทางภาษาในแต่ละเขตพรมแดน ตลอดจนระเบียบปฏิบัติของการใช้ภาษาบนป้ายสาธารณะ รวมทั้งป้ายโฆษณาข้างทางหรือบนถนน และชื่อของสถานที่ต่าง ๆ มีข้อกำหนดควบคุมภาษาบนพื้นที่สาธารณะบริเวณอาณาเขตของตนเอง โดยทั่วไปนักวางแผนภาษาได้ให้ความสนใจเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับแนวคิดทางภาษาศาสตร์ ในกิจกรรมทางทฤษฎีและทางปฏิบัติที่เกี่ยวกับคลังข้อมูลและการวางแผนภาษา รวมถึงการอภิปรายแนวความคิดของภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์ ภาษาของป้ายถนนป้ายสาธารณะ หรือป้ายโฆษณา ป้ายร้านค้าที่อยู่ในอาคารของรัฐ เป็นการสร้างภูมิทัศน์ทางภาษาของดินแดนหรือภูมิภาค ซึ่งภูมิทัศน์ทางภาษาในพื้นที่นี้จะมีให้ทั้งแบบข้อความและแบบสัญลักษณ์ ข้อมูลขั้นพื้นฐานของภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์ทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายของผู้คนที่อาศัยอยู่ตามชุมชน ภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์ยังทำหน้าที่จำกัดขอบเขตของกลุ่มภาษาที่คล้ายกันกับภาษาของชุมชนที่อาศัยอยู่ในดินแดนที่ติดกัน ซึ่งการใช้ภาษาที่คล้ายกันนี้ทำให้สามารถมีส่วนร่วมในขอบเขตของภาษาได้ชัดเจน เป็นนโยบายของรัฐในการใช้ภาษาและสัญลักษณ์ ความหลากหลายทางภาษาของสังคมอาจสะท้อนถึงลักษณะอันหลากหลายของพื้นที่ในภูมิภาค ด้วยเหตุนี้ความหลากหลายของภาษาที่ปรากฏในภูมิทัศน์ทางภาษาถือเป็นรูปแบบที่ชัดเจน รวมถึงวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในเขตปกครองหรือภูมิภาคเฉพาะ

ภัทรนิษฐ์ ศรีจอมทอง (2560) เขียนหนังสือเรื่อง “ภูมิทัศน์ภาษาในล้านนา” เป็นสาขาวิชาภาษาศาสตร์สังคมสาขาหนึ่ง ซึ่งเป็นกระบวนการหรือแนวทางการศึกษาภาษาบนแผ่นป้ายสาธารณะเป็นหลักฐานแสดงความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในสังคมของแต่ละพื้นที่นั้น ๆ และภูมิทัศน์ภาษาผ่านตัวอักษรบนแผ่นป้ายแสดงให้เห็นปรากฏการณ์อันเนื่องมาจากการสัมผัสภาษา นอกจากนี้ภูมิทัศน์ทางภาษายังทำให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อภาษาในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง นโยบายภาษา ทักษะคิดด้านภาษา และความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างกลุ่มภาษาต่าง ๆ ชีวิตสังคมจึงได้เกิดขึ้นท่ามกลางแผ่นป้ายหลากหลายภาษาที่มีผู้สรรค์สร้างออกมาเป็นภาพทิวทัศน์ประกอบอยู่ตามสองข้างถนน และอาคารต่าง ๆ ทักษะภาพที่เกิดจากแผ่นป้ายทั้งหลายนี้ ยังบรรจุไว้ซึ่งนัยสำคัญเชิงสัญลักษณ์ทางสังคมภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์จึงทำหน้าที่เป็นตัวแทนการตกแต่งชีวิตสังคม

คำว่า “ภูมิทัศน์” เป็นคำที่สามารถอธิบายความหมายได้สองแบบ ตามคำอธิบายที่ Gorter (2006) ให้ไว้ ดังนี้

แบบที่ 1 ความหมายตามตัวอักษรของภาษาต่าง ๆ ที่อยู่บนแผ่นป้ายภูมิทัศน์จึงเป็นภาพภูมิประเทศที่โล่งกว้างสามารถมองเห็นได้จากที่ใดที่หนึ่ง

แบบที่ 2 ได้แก่ ภาพทิวทัศน์ภายในภูมิประเทศตามที่อยู่ ซึ่งต่างจากภาพท้องทะเลหรือภาพวาด เป็นภาพที่แสดงออกมาในรูปภาษาต่าง ๆ

ความหมายทั้งสองแบบได้ถูกนำมาใช้ในการศึกษาภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์ ตามความหมายแรกนั้น เป็นการศึกษาภาษาตามที่ใช้บนแผ่นป้าย ส่วนอีกความหมายหนึ่ง เป็นการแสดงออกทางภาษาเนื่องจากแผ่นป้ายเป็นตัวแทนที่เชื่อมโยงให้เห็นอัตลักษณ์และโลกาภิวัตน์ทางวัฒนธรรม ภูมิทัศน์ทางภาษา เป็นพื้นที่ภาษาที่ปรากฏให้เห็นเป็นผืนภาพในบริเวณพื้นที่สาธารณะทั่วไปตามเมืองต่าง ๆ โดยเฉพาะในเขตเมืองและปริมณฑล ที่สะท้อนอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรม และตัวตนของสังคมนั้น ๆ ภาพภาษาในรูปแผ่นป้ายที่ปรากฏสู่สายตาสาธารณะชน ดังที่ Srichomthong ได้พบสภาวะพหุภาษา และการดำรงอัตลักษณ์ล้านนาผ่านภาษาบนแผ่นป้ายในเชียงใหม่ รวมทั้งจังหวัดในล้านนา หรือภาคเหนือตอนบนอีก 5 แห่ง (ลำพูน ลำปาง แพร่ เชียงราย พะเยา) รวมเป็น 6 ชุมชนเมืองและรอบเมืองของล้านนา และภาษาที่เขียนบนแผ่นป้ายในพื้นที่สาธารณะนั้น ปรากฏออกมาในรูปคำ

หรือข้อความขนาดต่าง ๆ ตั้งแต่คำเดียวไปจนถึงวลี หรือข้อความขนาดยาว อาจประกอบด้วยประโยคหลายประโยค ทั้งเป็นลายมือเขียนหรือเป็นตัวอักษรพิมพ์ชนิดต่าง ๆ ตามความประสงค์ของผู้ผลิต โดยการใช้ภาษาท้องถิ่นบนแผ่นป้ายแสดงหน้าที่เชิงสัญลักษณ์ที่สำคัญเกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางสังคมของพื้นที่ที่มีการใช้ภาษานั้น ๆ เพราะภาษาของท้องถิ่นเป็นสัญลักษณ์สำคัญที่บอกให้รู้ถึงอัตลักษณ์ทางสังคม-วัฒนธรรมของคนในท้องถิ่นที่สะท้อนความภูมิใจในภูมิหลังทางชาติพันธุ์ของตน

ในประเภทและจำนวนภาษาบนแผ่นป้าย ในพื้นที่สาธารณะให้ความรู้ว่า ในพื้นที่ที่มีการใช้แผ่นป้ายนั้นมีภาษาอะไรบ้าง และสาธารณะชนสามารถระบุจำนวนภาษาที่ใช้บนแผ่นป้ายได้ ซึ่งได้พบแผ่นป้ายภาษาท้องถิ่น ภาษาอังกฤษ และแผ่นป้ายภาษาปน ในพื้นที่ที่นักภาษาศาสตร์ในขอบข่ายของภูมิภาคศึกษาแต่ละคนได้ศึกษาไว้ คือ หากแผ่นป้ายมีใช้ที่ใดภาษาของพื้นที่นั้นก็ถูกนำมาใช้เสมอ เช่น มีการใช้ภาษาญี่ปุ่นบนแผ่นป้ายที่โตเกียว เมืองหลวงของประเทศญี่ปุ่น ภาษาไทยที่กรุงเทพฯ เมืองหลวงของประเทศไทย และภาษาล้านนาหรือภาษาไทยเหนือ ที่เชียงใหม่และภาคเหนือของประเทศไทย แผ่นป้ายทวิภาษา และแผ่นป้ายพหุภาษา เป็นแผ่นป้ายภาษาที่แสดงให้เห็นปรากฏการณ์การปนภาษาอย่างชัดเจนและเป็นปรากฏการณ์ทางภาษาที่เกิดขึ้นทั่วไปตามพื้นที่สาธารณะของเมืองต่าง ๆ ซึ่งให้เห็นว่าสังคมโลกปัจจุบันมีลักษณะเป็นสังคมพหุภาษา-พหุวัฒนธรรมมากขึ้น เนื่องจากมีผู้ใช้ภาษาหลากหลายภาษาภายในชุมชนที่เป็นที่รับรู้ว่าเป็นชุมชนของการใช้ภาษาหนึ่ง ซึ่งจุดประสงค์ของการใช้ภาษาเขียนบนแผ่นป้าย คือ

1. ใช้บอกชื่อ ได้แก่ ชื่อสถานที่ทั่วไป (วัด ชุมชน หมู่บ้าน ฯลฯ) ใช้บอกชื่อธุรกิจ หรือกิจการร้านค้า เช่น ร้านสะดวกซื้อ โรงแรม ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายสินค้าประเภทต่าง ๆ อีกทั้งยังใช้บอกชื่อหน่วยงานและองค์กร หรือสถาบันของรัฐและเอกชน เช่น โรงพยาบาล มหาวิทยาลัย ฯลฯ
2. ใช้ประชาสัมพันธ์ ได้แก่ แผ่นป้ายที่มีการจัดทำขึ้นเพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรม การจัดพิธี ตลอดจนการอวยพรตามโอกาสและสถานที่ต่าง ๆ
3. ใช้โฆษณา เพื่อโฆษณาสินค้าประเภทต่าง ๆ และมักจะเป็นแผ่นป้ายขนาดใหญ่ ติดตามบริเวณพื้นที่ที่เป็นย่านชุมชน

ภาษาบนแผ่นป้ายเป็นภาพภูมิทัศน์สังคม-วัฒนธรรมที่บ่งบอกความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ในสังคม ไม่ว่าจะเป็นความเจริญทางเทคโนโลยี ความสนใจ ความเชื่อ และความต้องการด้านการบริโภคหรือวัตถุของผู้คน ในสังคมปัจจุบันมีลักษณะพหุภาษา-พหุวัฒนธรรมมากขึ้น เนื่องจากการตอบรับกระแสการเปลี่ยนแปลงในโลกที่มีรูปแบบเดียวกัน อาทิ ความต้องการการใช้เทคโนโลยีโทรคมนาคม รูปแบบการบริโภค การใช้ชีวิตประจำวัน และความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ศาสนา และการค้า ทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางภาษา ดังที่ Gorter (2006) ได้กล่าวไว้ว่า ความหลากหลายทางภาษาที่ปรากฏให้เห็นบนแผ่นป้ายในพื้นที่สาธารณะ เป็นหลักฐานแสดงความเปลี่ยนแปลงในสังคมแต่ละพื้นที่ ซึ่งภาษากลุ่มตะวันออกในปัจจุบันได้แก่ ภาษาจีน ญี่ปุ่น เกาหลี ฯลฯ ภาษาในกลุ่มตะวันตกมักใช้เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการให้ข้อมูล โดยเฉพาะภาษาจีนเกี่ยวกับธุรกิจและการท่องเที่ยว ใช้เพื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญและอิทธิพลเงินหลายด้าน โดยเฉพาะเชียงใหม่และเชียงรายมีป้ายภาษาจีนกำกับด้วย หรือป้ายภาษาจีนภาษาเดียว เนื่องจากเป็นดินแดนที่ชาวจีนมาอาศัยตั้งแต่อดีต ดังนั้นจึงมีแผ่นป้ายภาษาจีนใช้สื่อสารกับชาวจีนโดยตรง ยังแสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญา ความเชื่อ และค่านิยมแบบจีนของชาวไทยเชื้อสายจีน แผ่นป้ายที่ใช้ตามพื้นที่สาธารณะในเขตเมืองและปริมณฑลของล้านนา ไม่เพียงแต่ให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในดินแดนนี้ หากแต่ยังบอกให้รู้เกี่ยวกับภาวะสังคมพหุภาษา-พหุวัฒนธรรมของล้านนา ซึ่งการปนภาษาเป็นปรากฏการณ์ที่บ่งบอกลักษณะความหลากหลายทางภาษา และเป็นผลลัพธ์ของการสัมผัสภาษา เกี่ยวกับการติดต่อของผู้คนที่มีความหลากหลายมาปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน มีการใช้คำชนิดต่าง ๆ เช่น คำนาม คำกริยา ฯลฯ หรือลักษณะทางไวยากรณ์จากทั้งสองภาษาภายในประโยคเดียวกัน Muysken (2000) ให้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบสำคัญของการปนภาษา 3 อย่าง ได้แก่

1. การใส่คำศัพท์ หรือองค์ประกอบทั้งหมดจากภาษาหนึ่งเข้าไปโครงสร้างของอีกภาษาหนึ่ง
2. การสลับสับเปลี่ยนโครงสร้างระหว่างภาษา

3. การใช้คำศัพท์ที่แทนกันลงตัวขององค์ประกอบจากการสร้างคำศัพท์ที่แตกต่างกันเข้าไปในโครงสร้างทางไวยากรณ์ร่วมกัน ซึ่งเป็นการสลับองค์ประกอบในภาษาที่ยาวขึ้น ซับซ้อนขึ้น โดยมักเป็นการประกอบคำที่ประกอบคำมากกว่าสองคำภายในคำเดียวกัน

การปนระหว่างภาษาล้านนาและ/หรือภาษาไทยกับภาษาต่างประเทศภาษาอื่น ๆ สะท้อนให้เห็นการปะทะสังสรรค์ระหว่างสังคม-วัฒนธรรมท้องถิ่น ผ่านการใช้ภาษาบนแผ่นป้าย ความเจริญจากพื้นที่อื่นนอกเหนือจาก ดินแดนภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ เช่น เทคโนโลยี วัฒนธรรมบริโภคตามกระแสนิยมจากพื้นที่อื่นในโลกเข้ามาในล้านนา โดยผนึกรวมกับลักษณะทางสังคม-วัฒนธรรมดั้งเดิมที่ยังยืนหยัดอยู่ในพื้นที่ จึงเกิดเป็นการปนภาษาระหว่างภาษาไทยหรือภาษาล้านนา (ภาษาของท้องถิ่นระดับชาติและระดับภูมิภาค) กับภาษาในกลุ่มภาษาตะวันออกและตะวันตก ซึ่งนอกจากแสดงความเจริญจากภายนอกยังเห็นได้จากการปนพหุภาษาอีกด้วย

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาชื่อป้ายร้านค้า

วิยะดา จงบรรจบ (2533) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาที่มาของภาษา สะท้อนจากความหมายของชื่อธุรกิจการค้า ความหมายที่นำมาตั้งชื่อธุรกิจการค้า ตลอดจนค่านิยมที่สะท้อนจากความหมายของชื่อธุรกิจการค้า ข้อมูลที่เป็นชื่อธุรกิจการค้าที่นำมาศึกษานี้ รวบรวมจากชื่อที่จดทะเบียนในเดือนมกราคม พ.ศ. 2531 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2532 จำนวน 7,500 ชื่อ และข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามอีก 300 ชื่อ โดยสัมภาษณ์จากเจ้าของธุรกิจการค้า ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากเอกสารมาวิเคราะห์องค์ประกอบทางภาษา และองค์ประกอบทางความหมาย โดยอาศัยการแปลความตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน และพจนานุกรมอังกฤษ-ไทย แล้วนำไปตรวจนับความถี่ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อทราบปริมาณการปรากฏของคำในภาษาต่าง ๆ และความหมายที่นำมาประกอบเป็นชื่อธุรกิจร้านค้า ผลการศึกษาปรากฏว่าชื่อธุรกิจการค้ามาจากคำในภาษาต่าง ๆ จำนวน 12 ประเภท ประเภทที่มีปริมาณการเกิดมากที่สุด คือชื่อธุรกิจการค้าที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งพบในธุรกิจการค้าทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจเสื้อผ้า ความหมายที่นำมาใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้ามี 11 ประเภท คือ ความหมายที่แสดงประเภทธุรกิจการค้า ความหมายเกี่ยวกับภาพความเจริญรุ่งเรืองและความเป็นศิริมงคล ความมั่งคั่งร่ำรวย ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงยั่งยืน อำนาจ-ชัยชนะความสุข ความสวยงาม และความหมายอื่น ๆ ประเภทของ

ความหมายที่พบมากที่สุด คือ ความหมายแสดงประเภทธุรกิจการค้า ค่านิยมที่สะท้อนจากภาษา และความหมายของชื่อธุรกิจการค้ามี 3 ประเภท คือ ค่านิยมในการนำภาษาต่างประเทศมาตั้งชื่อธุรกิจการค้า ค่านิยมที่เป็นนามธรรม และค่านิยมที่เป็นรูปธรรม

นฤมล ตุงคะโหด (2547) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “การตั้งชื่อวัดในพระพุทธศาสนา ในกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคตินิยมในการตั้งชื่อวัดทางพระพุทธศาสนาของคนไทย ซึ่งสัมพันธ์กับสภาพวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและภาษา โดยการศึกษาที่มาหรือความหมายของชื่อ และลักษณะภาษาที่ใช้ จากชื่อวัดในกรุงเทพมหานคร จำนวน 440 วัด วิธีการศึกษาจากเอกสารด้าน ประวัติศาสตร์ควบคู่กับการใช้วิธีสัมภาษณ์บุคคลในพื้นที่

ผลการศึกษากการตั้งชื่อวัดพบว่า ชื่อวัดแบ่งออกเป็นชื่อพื้นบ้านและชื่อราชการ โดยภาษาที่ใช้มีความแตกต่างกันทั้งในด้านที่มาความหมาย และลักษณะภาษาที่ใช้ โดยที่มาความหมายของชื่อพื้นบ้านมีความนิยมใช้ชื่อที่แสดงถึงสภาพแวดล้อมบริเวณวัดหรือสิ่งที่มีอยู่ในวัด ในขณะที่การตั้งชื่อราชการมีความนิยมใช้ความหมายที่เกี่ยวข้องกับบุคคลในการสร้างวัด นอกจากนี้ยังพบว่าลักษณะที่ใช้ในการตั้งชื่อมีความแตกต่างกัน โดยการตั้งชื่อพื้นบ้านนิยมใช้ภาษาไทย แต่การตั้งชื่อราชการมีความนิยมใช้ภาษาบาลี/สันสกฤต และการศึกษาความสัมพันธ์ของชื่อพื้นบ้านและชื่อราชการ พบว่าการเปลี่ยนชื่อพื้นบ้านเป็นชื่อราชการประกอบด้วย 2 ลักษณะ คือชื่อที่ยังคงความหมายเดิมหรือมีเค้าความหมายเดิมอยู่ และชื่อที่มีการเปลี่ยนความหมายไปจากเดิม จากการศึกษาชื่อวัดในกรุงเทพมหานคร ได้แสดงให้เห็นว่าชื่อพื้นบ้าน และชื่อราชการของวัดต่างก็สะท้อนวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อความนึกคิด ความเชื่อของคนในสังคมไทยในแต่ละยุคสมัยได้

นควัฒน์ สาเร (2550) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “การตั้งชื่อร้านค้าในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส : ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อ ร้านค้ากับวิถีชีวิตด้านการทำมาหากิน (การค้า)” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิธีการตั้งชื่อร้านค้าในจังหวัด ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส 2) วิเคราะห์การสื่อความหมายของชื่อร้านค้าที่แสดงอัตลักษณ์ของคนกลุ่ม ต่าง ๆ ได้แก่ คนมลายูมุสลิม คนไทยเชื้อสายจีน และคนไทยพุทธ และ 3) วิเคราะห์อัตลักษณ์ของคนกลุ่ม ต่าง ๆ ที่เป็นปฏิบัติการในฐานะยุทธวิธีทางการค้าการตลาด ผลการศึกษาพบว่า ชื่อร้านค้าของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ คนมลายูมุสลิม คนไทยเชื้อสายจีน และคนไทยพุทธ มีทั้งชื่อร้านที่มีโครงสร้างวงความหมายเดียว ได้แก่ ลักษณะกิจการ ชื่อบุคคล ทำเลที่ตั้ง และความเป็นมงคล และชื่อร้านที่มีโครงสร้างสองวงความหมาย ได้แก่ ชื่อบุคคลกับลักษณะกิจการ และทำเลที่ตั้งกับลักษณะกิจการ ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อร้านค่านั้น ชาวมลายู

มุสลิมตั้งชื่อร้านโดยใช้ชื่อบุคคลที่เป็นภาษาอาหรับ เกือบทุกช่วงเวลา (2523-2533, 2534-2544, 2545-2555) และยังใช้คำบอกลักษณะกิจการเป็นภาษามลายูในช่วงสิบปีหลังสุดอีกด้วย (2545-2555) ทั้งนี้เพื่อแสดงอัตลักษณ์ของตนเอง รวมทั้งใช้สรรพนามภาษามลายูถิ่นร่วมกับชื่อบุคคลเพื่อสื่อสารกับลูกค้าในท้องถิ่นโดยเฉพาะ นอกจากนี้ในช่วงสิบปีหลัง ที่มีการใช้คำภาษาอังกฤษบอกลักษณะกิจการ ส่วนชาวไทยเชื้อสายจีน ใช้แซ่และคำภาษาจีนที่มีความหมายเป็นมงคลแสดงอัตลักษณ์ของตนเอง ในช่วงแรก (2446-2456) มีการใช้อักษรยาวที่คนมลายูมุสลิมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ใช้สื่อสาร มาเป็นส่วนหนึ่งของป้ายชื่อร้านค้าในช่วงกลาง (2490-2500) ส่วนการตั้งชื่อโดยใช้ภาษาไทยสื่อ ความหมายบ่งบอกลักษณะกิจการ หรือทำเลที่ตั้งกับลักษณะกิจการมีในช่วงหลัง (2512-2522)

เมชม สอดส่องกฤษ (2555) เขียนบทความวิจัยเรื่อง “การสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีน ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี” เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อธุรกิจการค้า มีผลงานการศึกษาเกี่ยวกับ การตั้งชื่อร้านที่เป็นธุรกิจการค้าภาษาไทย ภาษาต่างประเทศอื่น และภาษาจีน มีการศึกษาเปรียบเทียบภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อร้านค้าในช่วงเวลาที่ต่างกันในภูมิภาคพื้นที่เฉพาะและจังหวัดต่าง ๆ ของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจเกี่ยวกับธุรกิจการค้าของชาวไทยเชื้อสายจีน และวิเคราะห์เกี่ยวกับการตั้งชื่อร้านของชาวไทยเชื้อสายจีน วิธีการเก็บข้อมูล คือ การเดินเท้าเข้าสังเกตและสัมภาษณ์ทุกร้านค้า ข้อมูลประชากรที่ได้นำมาวิเคราะห์ทางสถิติร้อยละ ส่วนข้อมูลชื่อร้านนำมาวิเคราะห์ตามแนววรรณศาสตร์ 1. การสำรวจเกี่ยวกับชาวไทยเชื้อสายจีน ผลการศึกษาพบว่าชาวไทยเชื้อสายจีนมี “แซ่ตั้ง” มากที่สุด ถิ่นฐานเดิมคือพื้นที่ทางตอนใต้ของประเทศจีน ระยะเวลาที่มีการก่อตั้งกิจการมากที่สุดอยู่ในช่วงระหว่าง ปี พ.ศ. 2516-2525 ประกอบ กิจการค้าขายสินค้าเบ็ดเตล็ดมากที่สุด 2. การวิเคราะห์ชื่อร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีน ได้วิเคราะห์สองประเด็น คือ โครงสร้างและความหมายของชื่อร้าน

ผลการศึกษาสามารถสำรวจร้านค้าได้ ทั้งหมด 117 ชื่อ โครงสร้างของชื่อร้านแบบที่นิยมมากที่สุด คือ โครงสร้างแบบมีส่วนประกอบเดียว ส่วนการวิเคราะห์ทางความหมายพบว่า ชื่อร้านภาษาจีนและภาษาไทยส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กัน โดยใช้กลวิธีการแปล การทับศัพท์ และการหาคำที่มีเสียงคล้ายกันมีความหมายเป็นมงคล การศึกษาสะท้อนให้เห็นว่าชาวไทยเชื้อสายจีนให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้าทั้งชื่อร้านภาษาจีนและภาษาไทย สิ่งสำคัญที่ปรากฏในชื่อร้าน คือ ความเป็นมงคลต่อการค้าขาย ได้แก่ความเจริญ รุ่งเรือง เฟื่องฟู ร่ำรวยมั่งมี ยืนยง มั่นคง ราบรื่น และความสำเร็จ

สุวรรณา ตั้งทีฆะรักษ์ (2557) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบความหมายของชื่อร้านค้าที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลของคนไทยและคนจีน” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาเปรียบเทียบความหมายของชื่อร้านค้าของคนไทยและคนจีน 2. ศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่สะท้อนจากร้านค้าของคนไทยและคนจีน โดยข้อมูลที่ใช้ศึกษาเป็นชื่อร้านค้าในหมวดการศึกษา หมวดเสื้อผ้า และความงาม และหมวดอาหารและเครื่องดื่มของคนไทยในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 300 ร้าน และชื่อร้านค้าของคนจีนในสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 300 ร้าน การตั้งชื่อร้านค้าในหมวดการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า คนไทยเลือกใช้หน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด ส่วนคนจีนเลือกใช้หน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติมากที่สุด หมวดเสื้อผ้าและความงาม คนไทยเลือกใช้หน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่งมากที่สุด ส่วนคนจีนเลือกใช้หน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด และหมวดอาหารและเครื่องดื่ม คนไทยเลือกใช้หน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับความมั่งคั่งมากที่สุด ส่วนคนจีนเลือกใช้หน่วยศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทั้งคนไทยและคนจีนมีความเชื่อว่าการตั้งชื่อให้มีความหมายเกี่ยวกับความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ความมั่งคั่งและธรรมชาติถือว่าเป็นสิริมงคลสูงสุด ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจการค้าทั้งคนไทยและคนจีนควรเลือกสรรคำที่มีความหมายเป็นสิริมงคลตั้งชื่อร้านค้าเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของกิจการ และถ้าคนไทยและคนจีนมีโอกาสประกอบธุรกิจร่วมกัน การเข้าใจความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างความพึงพอใจและทัศนคติที่ดีต่อกัน

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงแนวทางการศึกษาเกี่ยวกับภูมิทัศน์ภาษาศาสตร์ของ Landry and Bourhis (1997) ว่าการมองเห็นและความโดดเด่นของภาษาในที่สาธารณะและการค้าในดินแดนหรือภูมิภาคที่กำหนด กลายเป็นปัจจัยที่แตกต่างไปจากการวัดความสัมพันธ์ทางภาษาอื่น ๆ ส่วนภัทรนิจษฐ์ ศรีจอมทอง (2560) เสนอว่าภูมิทัศน์ทางภาษาเป็นพื้นที่ภาษาที่ปรากฏให้เห็นเป็นผืนภาพในบริเวณพื้นที่สาธารณะทั่วไปตามเมืองต่าง ๆ โดยเฉพาะในเขตเมืองและปริมณฑล ที่สะท้อนอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรม และตัวตนของสังคมนั้น ๆ ภาพภาษาในรูปแบบป้าย ที่ปรากฏสู่สายตาสาธารณะชน

ส่วนการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับป้ายร้านค้าพบว่า ป้ายชื่อร้านจะนิยมใช้ แ่ หากเป็นคนจีนและคำภาษาที่มีความหมายเป็นสิริมงคลหรือสภาพแวดล้อมบริเวณนั้น ๆ ที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของตนเองเพื่อความรุ่งเรืองของกิจการ เช่น ผลงานของ วิยะดา จงบรรจบ (2533) นฤมล ตุงคะโหด (2547) นครวัฒน์ สาระ (2550) เมฆม สอดส่องกฤษ (2555) และสุวรรณา ตั้งทีฆะรักษ์ (2557)

อนึ่ง การศึกษาเกี่ยวกับชื่อป้ายร้านค้าภาษาจีนยังไม่มีผู้ใดศึกษา ป้ายร้านค้าภาษาจีน บริเวณ ตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เป็นกรณีศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษา “ชื่อป้ายร้านค้าภาษาจีนบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม” เพื่อศึกษาลักษณะ ของป้ายร้านค้าตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ความสัมพันธ์ของป้ายสองภาษา และความสัมพันธ์ระหว่างชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการ เพื่อสร้างองค์ความรู้และขยายขอบเขต การศึกษาป้ายร้านค้าให้ลึกซึ้งมากขึ้น

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะกล่าวถึงชื่อป้ายร้านค้าภาษาจีนในลักษณะของป้ายร้านค้าตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ความสัมพันธ์ของป้ายร้านค้า และความหมายชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าบริการ ดังต่อไปนี้

1. ลักษณะของป้ายร้านค้า ทั้งหมด 94 ป้าย โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1. ป้ายภาษาเดียว หมายถึง ป้ายที่เขียนด้วยอักษรไทยเป็นภาษาจีนทั้งหมด หรือตามด้วยอักษร จีนเขียนเป็นภาษาจีน แต่คนจีนสมัยก่อนได้เขียนตัวอักษรจีนจากขวาไปซ้าย แต่ตัวอักษรไทยที่เป็นคำอ่าน ภาษาจีนได้เขียนตามแบบไทย คือจากซ้ายไปขวา มี 47 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 50 เช่น

ชุนหลี่เซิ่ง

กุ่ม่วงฮวด

ลี่หุ่ยเฮียง

ลี่เลียงฮวด 發亮李

เลี้ยวเอี้ยงฮะ 合揚廖

เป๋ออันตั้ง 保安堂

ลี่จิวฮวด 發泉李

ลิมเอี้ยฮัว 和益林

เลียงเซ่งฮวด 發成聯

ลี้มฮู่เกี 記鉄林

ลี้มฮกไถ่ 泰福林

ตั้งซุ่นหลี่ 利順陳

เฮี้ยเฮ้าหลี่ 利豪楊

งั้วเมียงหลี่ 利綿吳

งั้วกิมเส้ง 盛錦吳

ชี่ฮะเฮง 興合詩

ลี้มเก็กฮะ 合吉林

เลียงเฮง 興聯

ลี้ฮั่วฮง 豐和林

ลี้มกิมกี้ 記金林

1.2 ป้ายสองภาษา คือ ป้ายที่มีทั้งภาษาไทยและภาษาจีน เป็นป้ายที่เขียนด้วยอักษรไทย เป็นภาษาไทยตามด้วยอักษรจีนเป็นภาษาจีน หรือป้ายที่เขียนด้วยอักษรไทยเป็นภาษาไทยหรืออักษรไทยเป็นภาษาจีน มีทั้งหมด 47 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 50 เช่น

เจริญดี 隆源王

มิตรเกษม 友樂

เจริญโชค 發祥

ประชามิตร 發民魯

ไทยสวัสดิ์ 發友楊

มิ่งแจ้ง¹พาณิชย์² 店商衆民

พัฒนาภัณฑ์ 行洋衆民

วิษณุภัณฑ์ 興成黃

¹ มิ่งแจ้ง เป็นภาษาจีนที่เขียนด้วยอักษรไทย ที่มีความสัมพันธ์ด้านเสียงกับภาษาจีนที่เขียนด้วยอักษรจีน

² พาณิชย์ เป็นภาษาไทย ดังนั้น จึงถูกจัดอยู่ในหมวดของป้ายทวิภาษา

พงษ์มิตร 興鼎吳

เพททาย 園賢楊

เลิศฟ้า 華樂

ร้านใช้หลี 利財陳

วัฒนะผล 成合曾

เสรีวัฒน์ 發利新陳

นายฉั่ว

ตั้งฮะเส็งร้านเก่า 店老盛合陳

ร้านชิมฮวด 發森徐

ห้างขายยาเฮงซุนตั้ง 行藥堂春恒許

ศรีสวัสดิ์วิทยุ-โทรทัศน์ 行電綫無發永馬

การพาณิชย์ 合江周

จากการศึกษาลักษณะของป้ายตลาดบนและตลาดล่าง จำนวน 94 ป้าย สามารถแยกได้ 2 ประเภท คือ **ป้ายภาษาเดียว** มีจำนวนทั้งหมด 47 ป้าย แบ่งเป็นตลาดบนจำนวน 34 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 36.17 ตลาดล่างจำนวน 13 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 13.83 และ **ป้ายสองภาษา** มีจำนวน 47 ป้าย แบ่งเป็นตลาดบนจำนวน 19 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 20.21 และตลาดล่างจำนวน 28 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 29.79 ตามตารางตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ลักษณะของป้ายตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

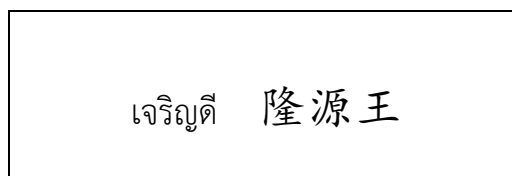
ลักษณะของป้าย	สถานที่			
	ตลาดบน		ตลาดล่าง	
	จำนวนป้าย	ร้อยละ	จำนวนป้าย	ร้อยละ
1. ป้ายภาษาเดียว	34	36.17	13	13.83
2. ป้ายสองภาษา	19	20.21	28	29.79
รวม	47	56.38	47	43.62

สรุป จากตารางลักษณะของป้ายตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม พบว่า ลักษณะของป้ายภาษาเดียว มีมากที่สุดจำนวน 34 ป้าย บริเวณตลาดบน คิดเป็นร้อยละ 36.17

2. ความสัมพันธ์ของป้ายสองภาษา หมายถึง ความสัมพันธ์ด้านความหมายหรือเสียงระหว่างป้ายภาษาไทยและป้ายภาษาจีนหรือความหมายไม่เกี่ยวเนื่องกัน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 ความสัมพันธ์ด้านความหมายหรือเสียงระหว่างชื่อภาษาไทยและภาษาจีน หมายถึง ป้ายร้านที่เขียนด้วยอักษรไทยเป็นภาษาไทยและที่เขียนด้วยอักษรจีนเป็นภาษาจีน เมื่อแปลความหมายแล้วมีความสัมพันธ์กัน และอาจมีความสัมพันธ์ด้านเสียงด้วย เช่น

2.1.1 ชื่อป้ายภาษาไทยและภาษาจีนที่มีความหมายสัมพันธ์กัน เช่น

เจริญ หมายถึง ก้าวหน้า, พัฒนา **ดี** หมายถึง สิ่งที่ดี, โชคดี **เจริญดี** หมายถึง ร้านค้าที่มีความก้าวหน้าที่ดี ส่วนภาษาจีน **王** คือ แซ่เฮ้ง หมายถึง พระนามของพระเจ้าแผ่นดินหรือเจ้านาย,

ฐานันดรศักดิ์ของเจ้าครองแคว้น, ความใหญ่โต **源** หมายถึง ต้นกำเนิด และ **隆** หมายถึง ประสบความสำเร็จ, มากมาย เมื่อนำมารวมแล้ว **隆源王** หมายถึง ต้นกำเนิดของการประสบความสำเร็จ โดยทั้งสองความหมายมีความสัมพันธ์กัน

มิตรเกษม 友樂

มิตร หมายถึง เพื่อนรักใคร่คุ้นเคย **เกษม** หมายถึง ความสุขสบาย, ความพอใจ **มิตรเกษม** หมายถึง เพื่อนที่อยู่ด้วยแล้วสุขสบายใจ ส่วนภาษาจีน **友** แปลว่า เพื่อน และ **樂** แปลว่า ความสุข, ยินดี เมื่อนำมารวมแล้ว **友樂** หมายถึง เพื่อนที่อยู่ด้วยแล้วมีความสุข โดยทั้งสองความหมายมีความสัมพันธ์กัน

เจริญโชค 發祥

เจริญ หมายถึง ก้าวหน้า, พัฒนา **โชค** หมายถึง สิ่งที่น่าผลมาให้โดยไม่ได้คาดหมาย เช่น โชคดี **เจริญโชค** หมายถึง ร้านค้าที่มีโชคก้าวหน้า ส่วนภาษาจีน **祥** แซ่เซียง หมายถึง ความโชคดี, ความสุข และ **發** หมายถึง ส่งออก, แจกจ่าย เมื่อนำมารวมแล้ว **發祥** หมายถึง ความโชคดีที่ถูกส่งออกไป โดยทั้งสองความหมายมีความสัมพันธ์กัน

ร้านทองอิมใจ 行金興協張

ร้านทอง หมายถึง สถานที่ขายทองคำ, ของมีค่า **อิมใจ** หมายถึง ปลื้มใจ, สบายใจ **ร้านทองอิมใจ** หมายถึง ภูมิใจกับสถานที่ขายทองคำ **張** แซ่เตี๋ย หมายถึง เปิดออก, ขยายใหญ่ขึ้น, ตกแต่ง **協** ประสานกัน, ทำให้เข้ากันได้ **興** หมายถึง ประสบความสำเร็จ **金** หมายถึง ทอง, ทองคำ **行** ห้าง, สถานที่ขายของ **行金興協張** หมายถึง ห้างขายทองที่ประสบความสำเร็จ โดยทั้งสองความหมายมีความสัมพันธ์กัน

ร้านใช้หลี 利財陳

ร้าน หมายถึง สถานที่ขายของ **ใช้** หมายถึง ร่ำรวย **หลี** หมายถึง จำนวนที่เพิ่มขึ้น **ร้านใช้หลี** หมายถึง สถานที่ขายของที่มีความร่ำรวยมากขึ้น ส่วนภาษาจีน **陳** แซ่ตั้ง แปลว่า วาง เรียงราย, พุดแจกแจง, ช้านาน, เก่าแก่, ชื่อแคว้น รัฐ หรือราชวงศ์ **財** หมายถึง ร่ำรวย **利** หมายถึง ผลประโยชน์, จำนวนที่เพิ่มขึ้น **利財陳** หมายถึง สิ่งที่ว่าเรียงรายที่ทำให้ร่ำรวยเพิ่มมากขึ้น โดยทั้งสองความหมายมีความสัมพันธ์กัน

ตั้งฮะเส็งร้านเก่า 店老盛合陳

ตั้ง หมายถึง วางเรียงราย, พุดแจกแจง, ช้านาน, เก่าแก่, ชื่อแคว้น รัฐ หรือราชวงศ์ **ฮะ** หมายถึง การรวมตัว **เส็ง** หมายถึง เจริญรุ่งเรือง **ร้าน** หมายถึง สถานที่ขายของ **เก่า** หมายถึง ก่อน, ไม่ใหม่

ตั้งเฮ้งร้านเก่า หมายถึง สถานที่ขายของไม่ใหม่ที่มีการรวมตัวของความเจริญรุ่งเรือง ส่วนภาษาจีน **店** หมายถึง ร้านค้า **老** หมายถึง เก่าแก่ **盛** หมายถึง เจริญรุ่งเรือง **合** หมายถึง การรวมตัว **陳** หมายถึง วางเรียงราย, พุดแจกแจง, ช้านาน, เก่าแก่, ชื่อแคว้น รัฐ หรือราชวงศ์ **店老盛合陳** หมายถึง ร้านค้าเก่าแก่ที่รวมตัวความเจริญรุ่งเรือง โดยทั้งสองความหมายมีความสัมพันธ์กัน

ร้านชิมฮวด 發森徐

ร้าน หมายถึง สถานที่ขายของ **ชิม** หมายถึง เจริญออกงาม **ฮวด** หมายถึง สิ่งใหม่, ทันสมัย **ร้านชิมฮวด** หมายถึง สถานที่ขายของสิ่งใหม่ ๆ ที่ทำให้เกิดความเจริญออกงาม ส่วนภาษาจีน **發** หมายถึง สิ่งใหม่, ทันสมัย **森** หมายถึง เจริญออกงาม **徐** แซ่เจ็ง หมายถึง ความสงบ **發森徐** หมายถึง สิ่งใหม่ ๆ ที่มีความเจริญออกงามและสงบ โดยทั้งสองความหมายมีความสัมพันธ์กัน

แสงไทย 盛光馬

แสง หมายถึง แสงสว่าง **ไทย** หมายถึง ชื่อประเทศที่อยู่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ **แสงไทย** หมายถึง แสงสว่างในประเทศไทย ส่วนภาษาจีน **馬** แซ่เบ๊ แปลว่า ม้า, ไทญ่โต **光** แสงสว่าง **盛** เจริญรุ่งเรือง **盛光馬** หมายถึง แสงสว่างที่เจริญรุ่งเรือง โดยทั้งสองความหมายมีความสัมพันธ์กัน

ห้างทองเฮง เฮง เฮง 興興興大金行

ห้าง หมายถึง สถานที่จำหน่ายสินค้า, สถานที่ประกอบธุรกิจ **ทอง** หมายถึง โลหะมีค่า, ทองคำ **เฮง เฮง เฮง** หมายถึง โชคดี,เคราะห์ดี **ห้างทองเฮง เฮง เฮง** หมายถึง สถานที่ประกอบธุรกิจขายทองคำที่มีโชคดี ส่วนภาษาจีน **興興興** หมายถึง ประสบความสำเร็จ **大** ยิ่งใหญ่ **金** ทอง, ทองคำ **行** ร้านขายของ, **ห้าง 興興興大金行** ร้านขายทองที่ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ โดยทั้งสองความหมายมีความสัมพันธ์กัน

ห้างทอง กิมลั้ง

ห้าง หมายถึง สถานที่จำหน่ายสินค้า, สถานที่ประกอบธุรกิจ **ทอง** หมายถึง โลหะมีค่า, ทองคำ **ห้างทอง** หมายถึง สถานที่ประกอบธุรกิจขายทองคำ ส่วนภาษาจีน **กิม** หมายถึง ทองคำ **ลั้ง** หมายถึง กล้วยไม้, บริสุทธิ์ **กิมลั้ง** หมายถึง ทองคำบริสุทธิ์ โดยทั้งสองความหมายมีความสัมพันธ์กัน

เจริญพานิช 盛隆王

เจริญ หมายถึง เติบโต, ทำให้รุ่งเรือง **พานิช** มาจากคำว่า พาณิช หมายถึง พ่อค้า **เจริญพานิช** หมายถึง การเติบโตของพ่อค้า ส่วนภาษาจีน **王** แซ่เฮ้ง หมายถึง พระนามของพระเจ้าแผ่นดินหรือเจ้านาย, ฐานันดรศักดิ์ของเจ้าครองแคว้น, ความใหญ่โต **隆** หมายถึง มากมาย **盛** หมายถึง เจริญรุ่งเรือง **盛隆王** หมายถึง ความเจริญรุ่งเรืองของเจ้านาย โดยทั้งสองความหมายมีความสัมพันธ์กัน

2.1.2 ชื่อป้ายภาษาไทยและภาษาจีนที่มีความหมายไม่สัมพันธ์กัน เช่น

ประชามิตร 發民魯

ประชา หมายถึง หมู่น คน **มิตร** หมายถึง เพื่อนรักใคร่คุ้นเคย **ประชามิตร** หมายถึง หมู่นเพื่อนที่รักใคร่คุ้นเคยกัน ส่วนภาษาจีน **魯** แซ่ลู่ หมายถึง คนสามัญ **民** หมายถึง ผู้คน และ **發** หมายถึง ส่งออก, แจกจ่าย เมื่อนำมารวมแล้ว **發民魯** หมายถึง ผู้คนที่ส่งออกสินค้า โดยทั้งสองความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน

ไทยสวัสดิ์ 發友楊

ไทย หมายถึง คนไทย, ประเทศไทย **สวัสดิ์** หมายถึง ความดี, ความงาม, ความเจริญรุ่งเรือง **ไทยสวัสดิ์** หมายถึง คนไทยหรือประเทศไทยที่มีความเจริญรุ่งเรือง ส่วนภาษาจีน **楊** คือ แซ่เอี้ย หมายถึง ชื่อต้นไม้ **友** หมายถึง เพื่อน และ **發** หมายถึง ส่งออก, แจกจ่าย เมื่อนำมารวมแล้ว **發友楊** หมายถึง ร้านส่งออก โดยทั้งสองความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน

พัฒนาภัณฑ์ 行洋眾民

พัฒนา หมายถึง ทำให้เจริญ **ภัณฑ์** หมายถึง สิ่งของ, เครื่องใช้ **พัฒนาภัณฑ์** หมายถึง เครื่องใช้ที่ทำให้เจริญ ส่วนภาษาจีน **民** แซ่หมิง หมายถึง ผู้คน **眾** หมายถึง ผุ้ชชน, ผู้คน **洋** หมายถึง มหาสมุทร,

เกี่ยวกับต่างประเทศ **行** หมายถึง การเคลื่อนไหว, การเคลื่อนย้าย เมื่อนำมารวมกัน **行洋眾民** หมายถึง ผู้คนที่เคลื่อนย้ายไปต่างประเทศ โดยทั้งสองความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน

วิชชุภัณฑ์ **興成黃**

วิชชุ หมายถึง แสงไฟฟ้า, สายไฟ **ภัณฑ์** หมายถึง สิ่งของ, เครื่องใช้ **วิชชุภัณฑ์** หมายถึง เครื่องใช้ไฟฟ้า ส่วนภาษาจีน **黃** หมายถึง สีเหลือง **成** หมายถึง จัดการ, เสร็จสิ้น **興** หมายถึง ประสบความสำเร็จ, เจริญรุ่งเรือง เมื่อนำมารวมกัน **興成黃** หมายถึง การจัดการที่ประสบความสำเร็จ โดยทั้งสองความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน

พงษ์มิตร **興鼎吳**

พงษ์ ให้ความหมายเดียวกับวงศ์ หมายถึง เชื้อสาย, สกุล **มิตร** หมายถึง เพื่อนรักใคร่คุ้นเคย **พงษ์มิตร** หมายถึง เชื้อสายที่รักใคร่คุ้นเคยกันเหมือนเพื่อน ส่วนภาษาจีน **吳** แซ่โง้ว หมายถึง ชื่อสกุล **鼎** หมายถึง ใหญ่ **興** หมายถึง ประสบความสำเร็จ เมื่อนำมารวมแล้ว **興鼎吳** หมายถึง กักใหญ่ที่ประสบความสำเร็จ โดยทั้งสองความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน

เพทาย **園賢楊**

เพทาย หมายถึง พลอยชนิดหนึ่ง ส่วนภาษาจีน **楊** แซ่เอี้ย หมายถึง ต้นไม้ยืนต้นชนิดหนึ่ง **賢** หมายถึง ผู้ที่นำยกย่อง, นำเคารพ **園** หมายถึง สวน เมื่อนำมารวมแล้ว **園賢楊** หมายถึง ต้นไม้ยืนต้นชนิดหนึ่งในสวนที่มีคนเคารพ โดยทั้งสองความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน

เลิศฟ้า 華樂

เลิศ หมายถึง ยอดดีหรือยอดเยี่ยมทางใดทางหนึ่งเป็นพิเศษ **ฟ้า** หมายถึง ส่วนบนที่มองเห็น
 ครอบแผ่นดินอยู่, **ห้องฟ้า** **เลิศฟ้า** หมายถึง ความยอดเยี่ยมของห้องฟ้า ส่วนภาษาจีน **樂**
 แซ่หลัก หมายถึง ยินดี มีความสุข, สนุกสนาน **華** หมายถึง ซึ่งมีชื่อเสียง เมื่อนำมารวมแล้ว
華樂 หมายถึง ชื่อเสียงที่มีแต่ความยินดีและความสุข โดยทั้งสองความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน

วัฒนธรรม 成合曾

วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญ, ความงอกงาม **ผล** หมายถึง สิ่งที่เกิดจากการกระทำ, ผลประโยชน์ที่
 ได้รับ **วัฒนธรรมผล** หมายถึง ความเจริญงอกงามที่เกิดจากการกระทำ ส่วนภาษาจีน **曾** แซ่จ้ง หมายถึง
 สัญลักษณ์ของอดีต **合** หมายถึง การรวมตัว **成** หมายถึง เสร็จสิ้น, เรียบร้อย **成合曾** หมายถึง
 สัญลักษณ์ของการรวมตัวได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยทั้งสองความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน

เสรีวัฒนธรรม 發利新陳

เสรี หมายถึง สิ่งที่ได้โดยอิสระ **วัฒนธรรม** หมายถึง ความเจริญ, ความงอกงาม **เสรีวัฒนธรรม** หมายถึง
 ความเจริญงอกงามที่ได้โดยอิสระ **陳** แซ่ตั้ง แปลว่า วางเรียงราย, พุดแจกแจก, ช้านาน, เก่าแก่, ชื่อ
 แคว้น รัฐ หรือราชวงศ์ **新** สิ่งใหม่, ทันสมัย **利** ผลประโยชน์, จำนวนที่เพิ่มขึ้น **發** ส่งออก, แจกจ่าย
發利新陳 หมายถึง สิ่งใหม่ ๆ ที่วางเรียงรายที่ทำให้ส่งออกเป็นจำนวนมาก โดยทั้งสองความหมาย
 ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ที่พรรณ 和雙裕 ยูซังฮั่ว

ที่ หมายถึง ท่าทาง, โอกาส **พรรณ** มาจากคำว่า พรรคนะ หมายถึง ความเห็น, การแสดง **ที่พรรณ** หมายถึง ท่าทางของการแสดง ส่วนภาษาจีน **裕** หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์, ร่ำรวย **雙** หมายถึง สิ่งที่เป็นคู่ **和** ความสงบสุข, ความสามัคคี ส่วนคำว่า ยูซังฮั่ว เป็นคำเดียวกันกับอักษรจีน **和雙裕** หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ที่คู่กับความสงบสุข โดยทั้งสองความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน

นายฉั่ว

นาย หมายถึง ผู้เป็นใหญ่เป็นหัวหน้าในกิจการนั้น ๆ **ฉั่ว** แซ่ฉั่ว หมายถึง หล้าป่า, ชื่อแคว้นในสมัยราชวงศ์โจว ซึ่งทั้งสองความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน

ศรีสวัสดิ์วิทยุ-โทรทัศน์ 行電綫無發永馬

ศรี หมายถึง สิริมงคล, ความรุ่งเรือง **สวัสดิ์** หมายถึง ความดี, ความงาม, ความเจริญรุ่งเรือง **วิทยุ-โทรทัศน์** หมายถึง การแพร่สัญญาณโทรทัศน์ออกอากาศโดยใช้คลื่นวิทยุ **ศรีสวัสดิ์วิทยุ-โทรทัศน์** หมายถึง การแพร่สัญญาณโทรทัศน์ที่มีความสิริมงคลเจริญรุ่งเรือง ส่วนภาษาจีน **馬** แซ่เบ๊ หมายถึง ม้า, ใหญ่โต **永** หมายถึง ยาวนาน, ชั่วนิรันดร์ **發** หมายถึง ส่งออก, แจกจ่าย **無** หมายถึง ปฏิเสธ **綫** หมายถึง เกี่ยวกับธุรกิจขนส่ง **電** หมายถึง เครื่องใช้ไฟฟ้า **行** หมายถึง ร้านขายของ, ห้าง **行電綫無發永馬** หมายถึง ร้านธุรกิจขายเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใหญ่โตมาอย่างยาวนาน โดยทั้งสองความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน

ศรีอาภรณ์ 豐華陳

ศรี หมายถึง สิริมงคล, ความงาม **อาภรณ์** แปลว่า เครื่องประดับเสื้อผ้า **ศรีอาภรณ์** หมายถึง ร้านขายเครื่องประดับเสื้อผ้าที่สวยงาม และเป็นสิริมงคล ส่วนภาษาจีน **陳** หมายถึง วางเรียงราย, เก่าแก่ **華** แปลว่า สว่างไสว, รุ่งโรจน์ **豐** หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์, อยู่ดีกินดี **豐華陳** หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ที่รุ่งโรจน์ โดยทั้งสองความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน

การพาณิชย์ 合江周

การ หมายถึง งาน, สิ่งหรือเรื่องที่ทำ **พาณิชย์** หมายถึง การค้าขาย **การพาณิชย์** หมายถึง งานที่เกี่ยวกับการค้าขาย ส่วนภาษาจีน **周** แซ่จิว หมายถึง สัปดาห์ **江** หมายถึง แม่น้ำขนาดใหญ่ **合** หมายถึง รวมกัน **合江周** หมายถึง แม่น้ำขนาดใหญ่มารวมกัน โดยทั้งสองความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน

กิจเจริญ 棧興和

กิจ หมายถึง ชุระ, งาน **เจริญ** หมายถึง เติบโต, งอกงาม **กิจเจริญ** หมายถึง งานที่เติบโต ส่วนภาษาจีน **和** แซ่ฮั่ว หมายถึง สามัคคี, ความสงบ **興** หมายถึง ประสบความสำเร็จ **棧** หมายถึง โกดังสินค้า **棧興和** หมายถึง โกดังสินค้าที่ประสบความสำเร็จ โดยทั้งสองความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน

มณฑนา 泉益楊

มณฑนา หมายถึง เครื่องประดับ ส่วนภาษาจีน **楊** แซ่เอี้ย หมายถึง ชื่อต้นไม้ยืนต้นชนิดหนึ่ง **益** หมายถึง กำไร, ผลประโยชน์ **泉** หมายถึง ร่ำรวย, เงินทอง **泉益楊** หมายถึง กำไรที่ทำให้ ร่ำรวย โดยทั้งสองความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน

พิพัฒน์เภสัช 堂生保

เป่าแซ่ตั้ง

พิพัฒน์ หมายถึง ความเจริญ **เภสัช** หมายถึง ยาแก้โรค **พิพัฒน์เภสัช** หมายถึง ยาแก้โรคที่เจริญแล้ว ส่วนภาษาจีน **保** หมายถึง ปกป้อง **生** หมายถึง ชีวิต, การเป็นอยู่ **堂** แซ่ตั้ง หมายถึง ห้องโถง, สถานที่ทำงาน **堂生保** หมายถึง สถานที่ทำงานที่ปกป้องชีวิต โดยทั้งสองความหมายไม่มีความหมายสัมพันธ์กัน

เจริญศิลป์ 興茂友

เจริญ หมายถึง เด็บโต, งอกงาม **ศิลป์** หมายถึง ฝีมือ, ฝีมือการช่าง **เจริญศิลป์** หมายถึง ฝีมือการช่างที่เด็บโตส่วนภาษาจีน **友** หมายถึง มิตรภาพ **茂** หมายถึง ความหรูหรา **興** หมายถึง ประสบความสำเร็จ **興茂友** หมายถึง การประสบความสำเร็จของมิตรภาพที่หรูหรา โดยทั้งสองความหมายไม่มีความสัมพันธ์กัน

2.2 การออกเสียงของป้ายภาษาจีน หมายถึง การออกเสียงของป้ายภาษาจีนที่เขียนด้วยอักษรไทยและอักษรจีนที่ออกเสียงเหมือนกัน, คล้ายกันหรือต่างกัน คนจีนสมัยก่อนได้เขียนตัวอักษรจีนจากขวาไปซ้าย แต่ตัวอักษรไทยที่เป็นคำอ่านภาษาจีนได้เขียนตามแบบไทย คือจากซ้ายไปขวา

2.2.1 การออกเสียงของป้ายภาษาจีนที่เขียนด้วยอักษรไทยและที่เขียนด้วยอักษรจีนที่สัมพันธ์กัน ยกตัวอย่าง 7 ป้าย ได้แก่

ลี่เลียงฮวด 發亮李

李 อ่านออกเสียงว่า แซ่ลี่, ลี่

亮 อ่านออกเสียงว่า เลี้ยง

發 อ่านออกเสียงว่า ฮวด

เป๋ออันตั้ง 保安堂

堂 อ่านออกเสียงว่า ทัง

安 อ่านออกเสียงว่า อัง

保 อ่านออกเสียงว่า เป๋อ

ลิ้วฮวด   發泉李

李 อ่านออกเสียงว่า แซ่ลิ้ว, ลี

泉 อ่านออกเสียงว่า จ้ว

發 อ่านออกเสียงว่า ฮวด

ลิ้มเอี้ยฮั่ว   和益林

林 อ่านออกเสียงว่า แซ่ลิ้ม

益 อ่านออกเสียงว่า เอี้ยะ

和 อ่านออกเสียงว่า ฮั่ว

เฮ้งก้วยเซียง   昌桂王

王 อ่านออกเสียงว่า แซ่เฮ้ง

桂 อ่านออกเสียงว่า ก้วย

昌 อ่านออกเสียงว่า เซียง

เต็กเซ่งจัน 棧成德

ลี้มเลียงซัว 山良林

เต็กเซ่งจัน

德 อ่านออกเสียงว่า แซ่เต็ก

成 อ่านออกเสียงว่า เซง

棧 อ่านออกเสียงว่า จั้ง

ลี้มเลียงซัว

林 อ่านออกเสียงว่า ลี้ม, แซ่ลี้ม

良 อ่านออกเสียงว่า เลียง

山 อ่านออกเสียงว่า ซัว, ซัง

ลี้มเลียงฮะ 合良林

林 อ่านออกเสียงว่า แซ่ลี้ม

良 อ่านออกเสียงว่า เลียง

合 อ่านออกเสียงว่า ฮะ

2.2.2 การออกเสียงของป้ายภาษาจีนที่เขียนด้วยอักษรไทยและอักษรจีนที่ไม่สัมพันธ์กัน ทั้งหมด
4 ป้าย ได้แก่

ลี้มเตี้ยวฮง 豐北林

林 อ่านออกเสียงว่า ลี้ม

北 อ่านออกเสียงว่า ปี้ก แต่ภาษาจีนที่เขียนด้วยอักษรไทยเขียนคำอ่านว่า เตี้ยว

豐 อ่านออกเสียงว่า ฮง

ลี้มเตี้ยวเซียง 昌光林

林 อ่านออกเสียงว่า ลี้ม

光 อ่านออกเสียงว่า กวง แต่ภาษาจีนที่เขียนด้วยอักษรไทยเขียนคำอ่านว่า เตี้ยว

昌 อ่านออกเสียงว่า เซียง

ซอเฮงจัน 綫興初

初 อ่านออกเสียงว่า ซอ

興 อ่านออกเสียงว่า เฮง

綫 อ่านออกเสียงว่า สวน แต่ภาษาจีนที่เขียนด้วยอักษรไทยเขียนคำอ่านว่า จั่น

เลี้ยวเอียงฮะ 合揚廖

廖 อ่านออกเสียงว่า แซ่เหลี้ยว

揚 อ่านออกเสียงว่า ยาง แต่ภาษาจีนที่เขียนด้วยอักษรไทยเขียนคำอ่านว่า เอียง

合 อ่านออกเสียงว่า ฮะ

2.3 ภาพสะท้อนที่ปรากฏบนป้ายร้านค้าภาษาจีนบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง จากที่ผู้วิจัยได้สำรวจและวิเคราะห์ป้ายร้านค้าภาษาจีนบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง พบว่าป้ายร้านค้าภาษาจีนมีความหมายสะท้อนในหลากหลายด้าน ซึ่งผู้วิจัยสามารถแบ่งออกได้ 7 ด้าน ดังนี้

2.3.1 ด้านธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ชาวจีนมีกรอบความคิดในเรื่องของธรรมชาติอยู่ร่วมกันกับมนุษย์อย่างสันติ ดังลัทธิเต๋าได้ให้นิยามว่า หลักการดำเนินชีวิตคือการยอมรับธรรมชาติ ปล่อยให้ทุกสิ่งเป็นไปตามวัฏจักรโดยไม่ฝ่าฝืนกฎของธรรมชาติ และชาวจีนโบราณมีแนวคิดในเรื่องฮวงจุ้ยอีกด้วย เช่น ให้นำบ้านหันไปทางแสงอาทิตย์และอยู่ใกล้แม่น้ำนับเป็นทำเลทองตามหลักการฮวงจุ้ยของชาวจีนโบราณ จนเป็นแนวคิดที่ฝังลึกสืบทอดต่อกันมา โดยมีป้ายร้านค้าที่มีความหมายด้านธรรมชาติ เช่น ใช้หน่วยศัพท์ที่แปลว่า แม่น้ำ, ป่าไม้, ก้อนสำลี, ชื่อไม้ยืนต้น, ฤดูใบไม้ผลิ, ภูเขา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

การพาณิชย์ 合江周

江 หมายถึง แม่น้ำขนาดใหญ่

ลี้มู่เกี๋ 記鉄林

林 หมายถึง ป่าไม้

โจ้วเมียงหลี 利綿吳

綿 หมายถึง ก้อนสำลี, ปกคลุมด้วยขนนุ่ม ๆ

เฮี้ยเฮ้าหลี 利豪楊

楊 หมายถึง ต้นไม้ยืนต้นชนิดหนึ่ง

เป็งง่วนฮง 豐源炳

源 หมายถึง ฤดูใบไม้ผลิ

เต็กเซ้งจัน 棧成德

ลิมเสียงซัว 山良林

山 หมายถึง ภูเขา

เฮ้งก่วยเซียง 昌桂王

桂 หมายถึง อบเชย, ซินนาม่อน

2.3.2 ด้านความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง ชาวจีนกับการตั้งชื่อร้านค้าเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อก่อให้เกิดความเป็นสิริมงคลแก่ร้านค้า ดังนั้นป้ายร้านค้ามีความหมายด้านความดีงามและเจริญรุ่งเรือง มีจำนวน 7 ป้าย ได้แก่

ศรีอาภรณ์ 豐華陳

華 หมายถึง สว่างไสว, รุ่งโรจน์

โจ้วกิมเส้ง 盛 錦 吳

盛 หมายถึง เจริญรุ่งเรือง

กิจเจริญ 棧 興 和

興 หมายถึง ประสบความสำเร็จ

ชู่ยฮง 豐 瑞

瑞 หมายถึง ฤกษ์งามยามดี

ลีเซงฮุ้น 順 成 李

順 หมายถึง ความก้าวหน้า

ซุ่นหลี่เซิ่ง

เซิ่ง หมายถึง ความสำเร็จ

ถิ่มเก็กฮะ 合吉林

吉 หมายถึง โชคดี, สิริมงคล

2.3.3 ด้านคนและวงศ์ตระกูล ครอบครัวคนจีนส่วนมากจะอยู่กันเป็นกงสี³ เมื่อบรรพบุรุษตระกูลเมื่อกิจการร้านค้ามีความมั่นคงก็ส่งต่อให้ยังรุ่นต่อไป และเมื่อผสมผสานกับธรรมเนียมจีนที่นิยมมีลูกหลานมาก คนในตระกูลก็ต้องดูแลกิจการสืบต่อกันไป ดังนั้นป้ายร้านค้าที่มีความหมายถึงวงศ์ตระกูล มีจำนวน 6 ป้าย ได้แก่

เลียงเซ่งฮวด 發成聯

聯 หมายถึง การรวมกลุ่ม

³ กงสี หมายถึง ของกองกลางที่ใช้ร่วมกันสำหรับคนหมู่หนึ่ง ๆ, หุ่นส่วน, บริษัท

ลี้มเลียงฮะ 合良林

合 หมายถึง การรวมตัว

ประชามิตร 發民魯

民 หมายถึง ผู้คน

มิ่งเจ๋งพาณิชย์ 店商衆民

民 หมายถึง ผู้คน

衆 หมายถึง ฝูงชน, หลากหลาย

เฮ้งเต็กอง 豐德王

王 หมายถึง พระนามของพระเจ้าแผ่นดินหรือเจ้านาย, ฐานันดรศักดิ์ของเจ้า

ครองแคว้น

เพทาย 園賢楊

賢 หมายถึง ผู้ที่นำยกย่อง

2.3.4 ด้านความมั่งคั่งร่ำรวย คนจีนส่วนใหญ่มีรากฐานมาจากการค้าขาย หรือทำธุรกิจส่วนตัว ดังนั้นระยะเวลาประสบการณ์ทางการค้าที่มีอย่างยาวนาน ทำให้ธุรกิจมีความร่ำรวยและประสบความสำเร็จ สร้างรากฐานให้แก่ธุรกิจได้ ดังนั้นป้ายร้านค้าที่มีความหมายด้านความมั่งคั่ง มีจำนวน 5 ป้าย ได้แก่

อิงจูกี้พานิช 記珠黃

珠 หมายถึง ไข่มุกและเพชรพลอย

ลี้มกิมกี้ 記金林

金 หมายถึง เงิน, ทอง

ม้นทนา 泉益楊

泉 หมายถึง ร่ำรวย, เงินทอง

อาเขต 豐裕蔡

裕 หมายถึง อุดมสมบูรณ์, ร่ำรวย

ร้านใช้หลี่ 利財陳

財 หมายถึง ร่ำรวย

2.3.5 ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและอำนาจ ครอบครัวคนจีนมักให้ความสำคัญเกี่ยวกับการตั้งชื่อลูกหลาน โดยในด้านนี้มักตั้งชื่อเกี่ยวกับเกียรติยศ ชื่อเสียง และอำนาจ หากเกี่ยวกับร้านค้าแล้วการตั้งชื่อแบบนี้แฝงไปด้วยความหมายมงคล ทำให้กิจการรุ่งเรืองมีชื่อเสียง ป้ายร้านค้าที่มีความหมายด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและอำนาจ มีจำนวน 3 ป้าย ได้แก่

ฮั่วหลี่ลิ่ง 隆利華

華 หมายถึง มีชื่อเสียง

ถ้าวพันธ์ชัย 泰榮廣

榮 หมายถึง ความมีชื่อเสียง

ร้านทองอาร์ฟาร์ 華亞

華 หมายถึง มีชื่อเสียง

2.3.6 ด้านความสุขและความรัก การตั้งชื่อธุรกิจร้านค้าที่เกี่ยวกับความสุขและความรัก เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ธุรกิจแล้วนั้น คนจีนยังให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์อย่างมากในการติดต่อทำธุรกิจ เพื่อสร้างความไว้วางใจเชื่อใจในการทำธุรกิจร่วมกัน โดยป้ายร้านค้าที่มีความหมายด้านความสุขและความรัก มีจำนวน 7 ป้าย ได้แก่

ลิ้มฮกไถ่ 泰福林

福 หมายถึง ความสุข

กิจเจริญ 棧興和

和 หมายถึง สามัคคี, ความสงบ

บ้านอันตั้ง 堂安萬

安 หมายถึง ความสงบสุข

มิตรเกษม 友樂

樂 หมายถึง ยินดี, มีความสุข

อ.พานิช 隆怡洪

怡 หมายถึง ทำให้พอใจ

เจริญโชค 發祥

祥 หมายถึง ความโชคดี, ความสุข

เลิศฟ้า 華樂

樂 หมายถึง ยินดี, มีความสุข, สนุกสนาน

2.3.7 ด้านการดำรงอยู่ คนจีนให้ความสำคัญกับความมั่นคงของธุรกิจ จึงมีการตั้งชื่อธุรกิจเพื่อเป็นสิริมงคลแก่ธุรกิจนั้น และทำให้เกิดความก้าวหน้าสามารถทำธุรกิจต่อไปได้ โดยป้ายร้านค้าที่มีความหมายด้านการดำรงอยู่ มีจำนวน 3 ป้าย ได้แก่

ศรีสวัสดิ์วิทยุ-โทรทัศน์ 行電綫無發永馬

永 หมายถึง ยาวนาน, ชั่วนิรันดร์

พิพัฒน์เภสัช 堂生保
เป้าแซ่ตั้ง

生 หมายถึง ชีวิต, การเป็นอยู่

ห้างขายยาเฮงซุนตั้ง 行藥堂春恒許

春 หมายถึง กำเนิด

จากการศึกษา ความสัมพันธ์ของป้ายสองภาษา ทั้งหมดจำนวน 47 ป้าย สามารถแยกได้ 3 ประเภท คือ ความสัมพันธ์ด้านความหมายหรือเสียงระหว่างชื่อภาษาไทยและภาษาจีน แบ่งเป็น ความหมายที่สัมพันธ์กันจำนวน 17 ป้าย โดยตลาดบน 11 ป้าย ตลาดล่าง 6 ป้าย ความหมายที่ไม่สัมพันธ์กันจำนวน 30 ป้าย โดยตลาดบน 13 ป้าย ตลาดล่าง 17 ป้าย การออกเสียงของป้ายภาษาจีน แบ่งเป็นการออกเสียงของป้ายภาษาจีนที่เขียนด้วยอักษรไทยและที่เขียนด้วยอักษรจีนที่สัมพันธ์กันจำนวน

43 ป้าย โดยตลาดบน 31 ป้าย ตลาดล่าง 12 ป้าย และการออกเสียงของป้ายภาษาจีนที่เขียนด้วยอักษรไทยและที่เขียนด้วยอักษรจีนที่ไม่สัมพันธ์กันจำนวน 4 ป้าย โดยตลาดบน 3 ป้าย ตลาดล่าง 1 ป้าย และภาพสะท้อนที่ปรากฏบนป้ายร้านค้าภาษาจีนบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง มีจำนวน 94 ป้าย แบ่งออกเป็นด้านธรรมชาติจำนวน 16 ป้าย โดยตลาดบน 8 ป้าย ตลาดล่าง 8 ป้าย ด้านความดิ่งงามและเจริญรุ่งเรืองจำนวน 37 ป้าย โดยตลาดบน 24 ป้าย ตลาดล่าง 13 ป้าย ด้านคนและวงศ์ตระกูลจำนวน 9 ป้าย โดยตลาดบน 3 ป้าย ตลาดล่าง 6 ป้าย ด้านความมั่งคั่งร่ำรวยจำนวน 12 ป้าย โดยตลาดบน 7 ป้าย ตลาดล่าง 5 ป้าย ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และอำนาจจำนวน 3 ป้าย โดยตลาดบน 3 ป้าย แต่ไม่พบป้ายที่ให้ความหมายเกี่ยวกับด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และอำนาจในตลาดล่าง ด้านความสุขและความรัก จำนวน 14 ป้าย โดยตลาดบน 6 ป้าย ตลาดล่าง 8 ป้าย และด้านการดำรงอยู่จำนวน 3 ป้าย โดยตลาดบน 2 ป้าย ตลาดล่าง 1 ป้าย ตามตารางตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ด้านความหมายหรือเสียงระหว่างชื่อภาษาไทยและภาษาจีน

ความหมายของป้าย	สถานที่			
	ตลาดบน		ตลาดล่าง	
	จำนวนป้าย	ร้อยละ	จำนวนป้าย	ร้อยละ
ชื่อป้ายที่มีความหมายสัมพันธ์กัน	11	11.71	6	6.38
ชื่อป้ายที่มีความหมายไม่สัมพันธ์กัน	13	13.83	17	32.98
รวม	24	25.54	23	39.36

สรุป จากตารางความสัมพันธ์ด้านความหมายหรือเสียงระหว่างชื่อภาษาไทยและภาษาจีน พบว่าความหมายของป้าย ชื่อป้ายที่มีความหมายไม่สัมพันธ์กัน มีมากที่สุด 17 ป้ายบริเวณตลาดล่าง คิดเป็นร้อยละ 32.98

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ด้านการออกเสียงของป้ายภาษาจีน

การออกเสียงของป้าย	สถานที่			
	ตลาดบน		ตลาดล่าง	
	จำนวนป้าย	ร้อยละ	จำนวนป้าย	ร้อยละ
ชื่อป้ายที่ออกเสียงสัมพันธ์กัน	31	32.98	12	12.76
ชื่อป้ายที่ออกเสียงไม่สัมพันธ์กัน	3	3.20	1	1.06
รวม	34	36.18	13	13.82

สรุป จากตารางความสัมพันธ์ด้านการออกเสียงของป้ายภาษาจีน พบว่าป้ายที่ออกเสียงสัมพันธ์กัน มีมากที่สุด 31 ป้าย บริเวณตลาดบน คิดเป็นร้อยละ 32.98

ตารางที่ 4 ภาพสะท้อนที่ปรากฏบนป้ายร้านค้าภาษาจีนบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง

ภาพสะท้อนที่ปรากฏ	สถานที่			
	ตลาดบน		ตลาดล่าง	
	จำนวนป้าย	ร้อยละ	จำนวนป้าย	ร้อยละ
1. ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	8	8.51	8	8.51
2. ด้านความตึงามและความเจริญรุ่งเรือง	24	25.53	13	13.83
3. ด้านคนและวงศ์ตระกูล	3	3.19	6	6.38
4. ด้านความมั่งคั่งร่ำรวย	7	7.45	5	5.32
5. ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและอำนาจ	3	3.19	0	0
6. ด้านความสุขและความรัก	6	6.38	8	8.51
7. ด้านการดำรงอยู่	2	2.13	1	1.06
รวม	53	56.38	41	43.61

สรุป จากตารางภาพสะท้อนที่ปรากฏบนป้ายร้านค้าภาษาจีนบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง พบว่าภาพสะท้อนที่ปรากฏด้านความตึงามและความเจริญรุ่งเรือง มีมากที่สุดจำนวน 24 ป้ายบริเวณตลาดบน คิดเป็นร้อยละ 25.53

3. ความหมายชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

3.1 ความหมายของชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการที่สัมพันธ์กัน ผู้วิจัยได้สำรวจป้ายร้านค้าในแต่ละร้านพบว่าชื่อป้ายร้านค้ามีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการภายในร้าน เช่น

ห้างขายยาเฮงชุนตั้ง 行藥堂春恒許

ห้างขายยา หมายถึง ร้านค้าที่ขายเกี่ยวกับยา **เฮง** หมายถึง โชคดี, ดวงดี **ชุน** หมายถึง กำเนิด **ตั้ง** หมายถึง ห้องโถง, สถานที่ทำงาน เมื่อแปลรวมกันได้ความหมายว่า สถานที่ร้านขายยาที่กำเนิดความโชคดี **許** แซ่โก๋ย **恒** เป็นปกติ **春** กำเนิด **堂** ห้องโถง, สถานที่ทำงาน **藥** หมายถึง ยา **行** ร้านขายของ, ห้าง เมื่อแปลรวมกันได้ความหมายว่า ต้นกำเนิดร้านขายยา เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านค้าแล้วนั้น พบว่ามีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

เฮี้ยเฮ้าหลี 利豪楊

เฮี้ย หมายถึง ต้นไม้ยืนต้นชนิดหนึ่ง **เฮ้า** หมายถึง กล้าหาญ **หลี** หมายถึง ผลประโยชน์, จำนวนที่เพิ่มขึ้น เมื่อแปลรวมกันได้ความหมายว่า ต้นไม้ยืนต้นที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น ซึ่งร้านนี้เป็นร้านขายเกี่ยวกับการเกษตร เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านค้าแล้วนั้น พบว่ามีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

บัวนสุนโอสถ 行藥大順萬

บัวน/แช่บัวน หมายถึง หมิ่น **สุน** หมายถึง ความก้าวหน้า **โอสถ** หมายถึง เครื่องยา, ยารักษาโรค เมื่อแปลรวมกันได้ความหมายว่า ยารักษาโรคที่มีความก้าวหน้า **萬** แช่บัวน หมายถึง หมิ่น **順** หมายถึง

ความก้าวหน้า 大 หมายถึง ยิ่งใหญ่ 藥 หมายถึง ยา 行 หมายถึง ร้านขายของ, ห้าง เมื่อแปลรวมกัน
ได้ความหมายว่า ร้านขายยาที่ยิ่งใหญ่และมีความก้าวหน้า เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้า
ภายในร้านค้าแล้วนั้น พบว่ามีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

ห้างทองปฐมทอง 行金興和泰馬

ห้างทอง หมายถึง ร้านขายของ ปฐม หมายถึง ลำดับแรก ทอง หมายถึง สิ่งมีค่า เมื่อแปลรวมกัน
ได้ความหมายว่า ร้านขายยาที่มีสิ่งมีค่าเป็นอันดับแรก 馬 แซ่เบ๊ หมายถึง ม้า, ใหญ่โต 泰 หมายถึง
สูงส่ง, ยิ่งใหญ่ 和 หมายถึง ความสงบสุข, ความสามัคคี 興 หมายถึง ประสบความสำเร็จ 金 หมายถึง
ทอง, ทองคำ 行 หมายถึง ร้านขายของ, ห้าง เมื่อแปลรวมกันได้ความหมายว่า ร้านขายทองที่ประสบ
ความสำเร็จทางด้านขายทอง เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าแล้วนั้น พบว่ามีความสัมพันธ์กับ
สินค้าและบริการ

ขอเฮงจัน 綫興初

ขอ/แซ่ขอ หมายถึง ที่มีมาดั้งเดิม เฮง หมายถึง ประสบความสำเร็จ จัน หมายถึง เกี่ยวกับธุรกิจ
ขนส่ง เมื่อแปลรวมกันได้ความหมายว่า ร้านที่ประสบความสำเร็จเกี่ยวกับธุรกิจขนส่ง ซึ่งร้านนี้เป็นร้าน
ขายของชำ เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านค้าแล้วนั้น พบว่ามีความสัมพันธ์กับ
สินค้าและบริการ

เป่าอันตั้ง 保安堂

เป่า หมายถึง ป้องกัน, ปกป้อง **อัน** หมายถึง สบาย, สงบ และ **ตั้ง** เป็นแซ่ คือแซ่ตั้ง หมายถึง ห้องโถง, สถานที่ทำงาน เมื่อนำมารวมกันได้ความหมายว่า สถานที่ทำงานที่ปกป้องและให้ความสบายแก่ลูกค้า ซึ่งร้านนี้เป็นร้านขายยา เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านค้านั้น พบว่ามีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

3.2 ความหมายของชื่อบ้านค้ากับสินค้าและบริการที่ไม่สัมพันธ์กัน ได้แก่

อิงจูกี้พานิช 記珠黃

อิง หมายถึง สีเหลือง **จูกี้** หมายถึง ไข่มุกและเพชรพลอย, **สิ่งล้ำค่า** **กี้** หมายถึง บันทึกลง, เก็บไว้ในความทรงจำ **พานิช** หมายถึง การค้าขาย เมื่อนำมาแปลรวมกันได้ความหมายว่า การบันทึกความทรงจำในการค้าขายของเพชรพลอย ซึ่งร้านนี้ขายแก๊ส เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านค้านั้น พบว่าความหมายของชื่อบ้านค้าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

กุ่ม่วงฮวด

กุ่ม หมายถึง สูงส่ง, มีค่า **่วง** หมายถึง ต้นกำเนิด, แหล่งที่มา และ **ฮวด** หมายถึง เจริญรุ่งเรือง, งอกงาม, ส่งออก เมื่อนำมาแปลรวมกันได้ความหมายว่า ร้านที่เป็นต้นกำเนิดที่สูงส่งและมีความเจริญรุ่งเรือง ซึ่งร้านนี้เป็นร้านขายผ้า เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านค้านั้น พบว่าความหมายของชื่อบ้านค้าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

ลิ่เลี้ยงฮวด 發亮李

ลิ่ หมายถึง ชื่อต้นไม้, ผลไม้, ชื่อดวงดาว **เลี้ยง** หมายถึง แสงสว่าง, ความฉลาด และ **ฮวด** หมายถึง เจริญรุ่งเรือง, งอกงาม, ส่งออก เมื่อแปลรวมกันได้ความว่าร้านขายเจริญรุ่งเรืองที่มีความฉลาดทางด้าน การค้า ร้านนี้เป็นร้านขายอาหารสัตว์ เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านค้าแล้วนั้น พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

ลิ่จิวฮวด 發泉李

ลิ่ หมายถึง ชื่อต้นไม้และผลไม้, ชื่อดวงดาว **จิว** หมายถึง ร่ำรวย, เงินทอง **ฮวด** หมายถึง เจริญรุ่งเรือง, งอกงาม, ส่งออก เมื่อแปลชื่อร้านรวมกันคือ ร้านที่ส่งออกความร่ำรวยให้แก่ลูกค้า ร้านนี้เป็น ร้านขายนาฬิกา เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านค้าแล้วนั้น พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ กับสินค้าและบริการ

ลิ่หุยเฮียง

เมื่อแยกแปลความหมายของแต่ละคำ **ลิ่** คือ ชื่อต้นไม้และผลไม้, ชื่อดวงดาว **หุย** แปลว่า มาก, มากมาย และ **เฮียง** แปลว่า หอม เมื่อแปลรวมกันได้ความหมายว่า ร้านลิ่ที่ส่งกลิ่นหอมมาก ๆ ร้านนี้เป็น ร้านขายอาหารแปรรูปจากหมู เช่น หมูหย็อง หมูแผ่น เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายใน ร้านค้าแล้วนั้น พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

ลี้มเอี้ยะฮั่ว 和益林

ลี้ม แปลว่า ป่าไม้, เจริญรุ่งเรือง **เอี้ยะ** แปลว่า เพิ่มพูน, ประโยชน์ **ฮั่ว** แปลว่า รุ่งเรือง, รุ่งโรจน์, สง่าราศี เมื่อแปลรวมกันได้ความหมายว่า ร้านที่มีความเจริญรุ่งเรืองเพิ่มพูนขึ้นไป เป็นการตั้งชื่อที่มีความสิริมงคลให้แก่ร้านค้า ร้านนี้เป็นร้านขายทอง เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านค้าแล้วนั้น พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

ซุ่นหลีเซ็ง

เมื่อแยกแปลความหมายของแต่ละคำ **ซุ่น** คือ ทำให้เรียบร้อย เหมาะสม แต่พอมารวมกับ **หลี** ที่แปลว่ากำไร, ได้รับประโยชน์ จะมีความหมายว่าราบรื่น ส่วน **เซ็ง** หรือเซ่ง มีความหมายว่า ความสำเร็จ เมื่อแปลรวมกันแล้วชื่อร้านมีความหมายว่าทำธุรกิจแล้วจะราบรื่นและประสบความสำเร็จ ซึ่งร้านนี้เป็นโกดังเก็บของ เมื่อนำความหมายจากป้ายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านค้าแล้วนั้น พบว่าความหมายของชื่อป้ายร้านค้าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

ลี้มเก็กฮะ 合吉林

ลี้ม แปลว่า ป่าไม้, ความเจริญรุ่งเรือง **เก็ก** แปลว่า โชคดี, สิริมงคล **ฮะ** แปลว่า รวมทั้งหมด เมื่อแปลรวมกันได้ความหมายว่า ร้านที่รวมของไว้นายทั้งหมดที่มีความสิริมงคลเจริญรุ่งเรือง ร้านนี้เป็นร้านขายของชำ เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านค้าแล้วนั้น พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

ศรีอาภรณ์ 豐華陳

ศรี หมายถึง สิริมงคล, ความงาม **อาภรณ์** หมายถึง เครื่องประดับเสื้อผ้า เมื่อแปลรวมกันแล้วได้ความหมายว่า ร้านขายเครื่องประดับเสื้อผ้าที่สวยงาม และเป็นสิริมงคล **陳** หมายถึง วางเรียงราย, เก่าแก่ **華** หมายถึง สว่างไสว, รุ่งโรจน์ **豐** หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์, อยู่ดีกินดี **豐華陳** หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ที่รุ่งโรจน์ เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านแล้วนั้น พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

เลียงเซ่งฮวด 發成聯

เลียง คือ แซ่เหลียน หมายถึง การรวมกลุ่ม **เซ่ง** หมายถึง เสร็จสิ้น, เรียบร้อย **ฮวด** หมายถึง ส่งออก, แจกจ่าย เมื่อแปลรวมกันแล้วได้ความหมายว่า การรวมตัวของร้านค้าส่งออก เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านซึ่งเป็นร้านขายเครื่องครัว พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

ลิ้มฮู่เกี 記鉄林

ลิ้ม คือ แซ่ลิ้ม หมายถึง ป่าไม้, ความเจริญรุ่งเรือง **ฮู่** หมายถึง จัดเก็บ, ความทรงจำ **เกี** หมายถึง ขวานด้ามเล็ก ๆ เมื่อแปลรวมกันแล้วได้ความหมายว่า ความทรงจำเกี่ยวกับความเจริญของร้านขวาน เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านซึ่งเป็นร้านขายเครื่องครัว พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

ลี้มฮกไถ่ 泰福林

ลี้ม คือ แซ่ลี้ม หมายถึง ป่าไม้, ความเจริญรุ่งเรือง **ฮก** หมายถึง ความสุข **ไถ่** หมายถึง สูงส่ง, ยิ่งใหญ่ เมื่อแปลรวมกันแล้วได้ความหมายว่า ร้านค้าที่มีความสุขเจริญรุ่งเรืองที่ยิ่งใหญ่ เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านซึ่งเป็นร้านขายเครื่องจักสาน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

ตั้งซุ่นหลี่ 利順陳

ตั้ง คือ แซ่ตั้ง หมายถึง วางเรียงราย, เก่าแก่, ชื่อแคว้น รัฐ หรือราชวงศ์ **ซุ่น** หมายถึง ก้าวหน้า **หลี่** หมายถึง ผลประโยชน์, จำนวนที่เพิ่มขึ้น เมื่อแปลรวมกันแล้วได้ความหมายว่า ร้านค้าเก่าแก่ที่ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านซึ่งเป็นร้านขายตาข่าย พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

โจ้วเมียงหลี่ 利绵吳

โจ้ว คือ แซ่โจ้ว เป็นชื่อก๊ก **เมียง** หมายถึง ก้อนสำลี, ปกคลุมด้วยขนนุ่ม ๆ **หลี่** หมายถึง ผลประโยชน์, จำนวนที่เพิ่มขึ้น เมื่อแปลรวมกันแล้วได้ความหมายว่า ร้านค้าที่ปกคลุมด้วยขนนุ่ม ๆ เป็นจำนวนมาก เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านซึ่งเป็นร้านขายเมล็ดพันธุ์ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

โจ้วกิมเส็ง 盛錦吳

โจ้ว คือ แซ่โจ้ว เป็นชื่อก๊ก **กิม** หมายถึง ผ้าทอหรือสิ่งทอ **เส็ง** หมายถึง เจริญรุ่งเรือง เมื่อแปลรวมกันแล้วได้ความหมายว่า ร้านขายผ้าทอที่กิจการรุ่งเรือง เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านซึ่งเป็นร้านขายเมล็ดพันธุ์ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

คี่เซ่งเฮง 興成奇鄰

โจ้ว คือ แซ่โจ้ว เป็นแซ่โบราณ **คี่** หมายถึง แปลก, ลึกลับ **เส็ง** หมายถึง เสร็จสิ้น, เรียบร้อย **เฮง** หมายถึง ประสบความสำเร็จ เมื่อแปลรวมกันแล้วได้ความหมายว่า ร้านค้าลึกลับที่ขายของสำเร็จที่ประสบความสำเร็จ เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านซึ่งเป็นร้านขายของเล่น พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

ชีเฮง 興合詩

ชี คือ แซ่ชี หมายถึง นักกวี **เฮง** หมายถึง รวมกัน **เฮง** หมายถึง ประสบความสำเร็จ เมื่อแปลรวมกันแล้วได้ความหมายว่า ร้านขายของรวม ๆ กันที่ประสบความสำเร็จ เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านซึ่งเป็นร้านขายของชำ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

ลิ้มเก็กฮะ 合吉林

ลิ้ม คือ แซ่ลิ้ม หมายถึง ป่าไม้ **เก็ก** แปลว่า โชคดี, สิริมงคล, ความเจริญรุ่งเรือง **ฮะ** หมายถึง รวมกันเมื่อแปลรวมกันแล้วได้ความหมายว่า ร้านที่รวมความโชคดี ความเป็นสิริมงคล และความเจริญรุ่งเรืองไว้ด้วยกัน เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านซึ่งเป็นร้านขายของชำ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

เลียงเฮง 興聯

เลียง คือ แซ่เหลียน หมายถึง การรวมกลุ่ม **เฮง** หมายถึง ประสบความสำเร็จ เมื่อแปลรวมกันแล้วได้ความหมายว่า ร้านค้าที่ประสบความสำเร็จ เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านซึ่งเป็นร้านขายของชำ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

ลิ้มฮัวฮง 豐和林

ลิ้ม คือ แซ่ลิ้ม หมายถึง ป่าไม้, ความเจริญรุ่งเรือง **ฮัว** หมายถึง ความสงบสุข, ความสามัคคี **ฮง** หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์, อยู่ดีกินดี เมื่อแปลรวมกันแล้วได้ความหมายว่า ร้านค้าที่อยู่แล้วสงบ มีความอุดมสมบูรณ์ เจริญรุ่งเรือง เมื่อนำความหมายมาเปรียบเทียบกับสินค้าภายในร้านซึ่งเป็นร้านขายของชำ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

จากการศึกษา ความหมายชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการ จำนวน 94 ป้าย สามารถแยกได้ 2 ประเภท คือ ชื่อป้ายร้านค้าความหมายที่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการภายในร้าน มีจำนวน 15 ป้าย โดยตลาดบน 8 ป้าย ตลาดล่าง 7 ป้าย และชื่อป้ายร้านค้าความหมายที่ไม่มีความสัมพันธ์กับสินค้าและบริการภายในร้าน มีจำนวน 79 ป้าย โดยตลาดบน 45 ป้าย ตลาดล่าง 34 ป้าย ตามตารางตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ความหมายชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการ

ความสัมพันธ์ของชื่อ ป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการ	สถานที่			
	ตลาดบน		ตลาดล่าง	
	จำนวนป้าย	ร้อยละ	จำนวนป้าย	ร้อยละ
1. ความหมายของชื่อป้าย ร้านค้ากับสินค้าและบริการที่ สัมพันธ์กัน	8	53.33	7	46.67
2. ความหมายของชื่อป้าย ร้านค้ากับสินค้าและบริการที่ไม่ สัมพันธ์กัน	45	56.96	34	43.04
รวม	15	100	79	100

สรุป จากตารางความหมายชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการ พบว่าความสัมพันธ์ของชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าบริการ ความหมายของชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการที่ไม่สัมพันธ์กัน มีมากที่สุด จำนวน 45 ป้าย บริเวณตลาดบน คิดเป็นร้อยละ 56.96

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

รายงานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะภาษาที่ปรากฏในชื่อป้ายร้านค้า ความหมายหรือเสียงของป้ายร้านค้า และความสัมพันธ์ระหว่างชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการ สามารถสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะได้ดังนี้

จากการศึกษาป้ายร้านค้าภาษาจีนบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 94 ป้าย ผู้วิจัยได้ศึกษาพื้นที่บริเวณตลาดบนและตลาดล่างจากแผนที่และลงพื้นที่ด้วยตัวเอง

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะของป้ายร้านค้า

1.1 ป้ายภาษาเดียว คือ ป้ายภาษาจีนที่เขียนด้วยอักษรไทยเป็นภาษาจีนทั้งหมด หรือตามด้วยอักษรจีนเขียนเป็นภาษาจีน แต่คนจีนสมัยก่อนได้เขียนตัวอักษรจีนจากขวาไปซ้าย แต่ตัวอักษรไทยที่เป็นคำอ่านภาษาจีนได้เขียนตามแบบไทยคือจากซ้ายไปขวา ผลการศึกษาพบว่า ป้ายภาษาเดียวบริเวณตลาดบนมีจำนวน 34 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 36.17 และป้ายภาษาเดียวบริเวณตลาดล่างมีจำนวน 13 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 13.83

1.2 ป้ายสองภาษา คือ ป้ายที่มีทั้งภาษาไทยและภาษาจีน เป็นป้ายที่เขียนด้วยอักษรไทยเป็นภาษาไทยตามด้วยอักษรจีนเป็นภาษาจีน หรือป้ายที่เขียนด้วยอักษรไทยเป็นภาษาไทยหรืออักษรไทยเป็นภาษาจีน ผลการศึกษาพบว่า ป้ายสองภาษาบริเวณตลาดบนมีจำนวน 19 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 20.21 และป้ายสองภาษาบริเวณตลาดล่างมีจำนวน 28 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 29.79

2. ความสัมพันธ์ของป้ายสองภาษา

ป้ายร้านค้าที่เขียนด้วยภาษาไทย และที่เขียนด้วยภาษาจีน เมื่อนำมาแปลความหมายแล้วมีความสัมพันธ์กันนอกจากนั้นอาจมีความสัมพันธ์ด้านเสียงด้วย แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

2.1 ความสัมพันธ์ด้านความหมายหรือเสียงระหว่างชื่อภาษาไทยและภาษาจีน คือ ป้ายที่เขียนด้วยอักษรไทยเป็นภาษาไทยและที่เขียนด้วยอักษรจีนเป็นภาษาจีน ผลการศึกษาพบว่า ชื่อป้ายที่มีความหมายสัมพันธ์กันบริเวณตลาดบน มีจำนวน 11 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 11.71 และชื่อป้ายที่มีความหมายสัมพันธ์กันบริเวณตลาดล่างมีจำนวน 6 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 6.38 ส่วนชื่อป้ายที่มีความหมายไม่สัมพันธ์กันบริเวณตลาดบนมีจำนวน 13 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 13.83 และชื่อป้ายที่มีความหมายไม่สัมพันธ์กันบริเวณตลาดล่างมีจำนวน 17 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 32.98

2.2 การออกเสียงของป้ายภาษาจีน คือ การออกเสียงของป้ายภาษาจีนที่เขียนด้วยอักษรไทยและอักษรจีนที่ออกเสียงเหมือนกัน, คล้ายกันหรือต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า ชื่อป้ายที่ออกเสียงสัมพันธ์กันบริเวณตลาดบนมีจำนวน 31 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 32.98 และชื่อป้ายที่ออกเสียงสัมพันธ์กันบริเวณตลาดล่างมีจำนวน 12 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 12.76 ส่วนชื่อป้ายที่ออกเสียงไม่สัมพันธ์กันบริเวณตลาดบนมีจำนวน 3 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 3.20 และชื่อป้ายที่ออกเสียงไม่สัมพันธ์กันบริเวณตลาดล่างมีจำนวน 1 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 1.06

2.3 ภาพสะท้อนที่ปรากฏบนป้ายร้านค้าภาษาจีนบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง ผลการศึกษาพบว่า ป้ายร้านค้าภาษาจีนมีความหมายสะท้อนมีจำนวน 7 ด้าน คือ ภาพสะท้อนที่ปรากฏด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบริเวณตลาดบนมีจำนวน 8 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 8.51 และภาพสะท้อนที่ปรากฏด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบริเวณตลาดล่างมีจำนวน 8 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 8.51 ด้านความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองบริเวณตลาดบนมีจำนวน 24 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 25.53 ด้านความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองบริเวณตลาดล่างมีจำนวน 13 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 13.83 ด้านคนและวงศ์ตระกูลบริเวณตลาดบนมีจำนวน 3 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 3.19 ด้านคนและวงศ์ตระกูลบริเวณตลาดล่างมีจำนวน 6 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 6.38 ด้านความมั่งคั่งบริเวณตลาดบนมีจำนวน 7 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 7.45 ด้านความมั่งคั่งบริเวณตลาดล่างมีจำนวน 5 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 5.32 ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และอำนาจ บริเวณตลาดบนมีจำนวน 3 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 3.19 ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และอำนาจ บริเวณตลาดล่างมีจำนวน 0 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 0 ด้านความสุขและความรักบริเวณตลาดบนมีจำนวน 6 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 6.38 ด้านความสุขและความรักบริเวณตลาดล่างมีจำนวน 8 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 8.51 และภาพ

สะท้อนที่ปรากฏด้านสุดท้ายคือ ด้านการดำรงอยู่บริเวณตลาดบนมีจำนวน 2 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 2.13 และด้านการดำรงอยู่บริเวณตลาดล่างมีจำนวน 1 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 1.06

3. ความหมายชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการ

ป้ายร้านค้าที่เขียนด้วยภาษาไทย และที่เขียนด้วยภาษาจีน นำมาแปลความหมายแล้วนำมาเทียบกับสินค้าและบริการ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

3.1 ความหมายของชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการที่สัมพันธ์กัน ผลการศึกษาพบว่า ความหมายของชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการที่สัมพันธ์กันบริเวณตลาดบนมีจำนวน 8 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 53.33 และความหมายของชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการที่สัมพันธ์กันบริเวณตลาดล่างมีจำนวน 7 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 46.67

3.2 ความหมายของชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการที่ไม่สัมพันธ์กัน ผลการศึกษาพบว่า ความหมายของชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการที่ไม่สัมพันธ์กันบริเวณตลาดบนมีจำนวน 45 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 56.96 และความหมายของชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการที่ไม่สัมพันธ์กันบริเวณตลาดล่างมีจำนวน 34 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 43.04

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาชื่อป้ายร้านค้าภาษาจีนบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สำรวจเอกสารและงานที่เกี่ยวข้องกับตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ประกอบด้วยเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาป้ายร้านค้าภาษาจีน หลังจากนั้นผู้วิจัยศึกษาพื้นที่บริเวณตลาดบนและตลาดล่างจากแผนที่ จึงทราบว่าพื้นที่ตลาดบนสิ้นสุดตรงสะพานเกวียน ชั้นกลางด้วยชอยกลางตรงกับสะพานเจริญศรัทธา พื้นที่ตลาดล่างสิ้นสุดที่บริเวณรูปปั้นพญางง ทำให้ผลการศึกษาป้ายร้านค้าบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจในป้ายร้านค้าภาษาจีน รวมถึงสภาพสังคมและวัฒนธรรมของผู้คนบริเวณตลาดบนและตลาดล่าง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐมเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถชี้ให้เห็นว่า ลักษณะภาษาที่ปรากฏบนป้ายร้านค้าภาษาจีน เช่น ป้ายภาษาเดียว เป็นป้ายที่

สามารถเขียนด้วยอักษรไทยเป็นภาษาจีนทั้งหมด หรือตามด้วยอักษรจีนเขียนเป็นภาษาจีน แต่คนจีนสมัยก่อนได้เขียนตัวอักษรจีนจากขวาไปซ้าย แต่ตัวอักษรไทยที่เป็นคำอ่านภาษาจีนได้เขียนตามแบบไทยคือจากซ้ายไปขวา ป้ายสองภาษา เป็นป้ายที่เขียนด้วยอักษรไทยในคำภาษาไทยเป็นภาษาไทยตามด้วยอักษรจีนเป็นภาษาจีน หรือป้ายที่เขียนเป็นภาษาไทยหรืออักษรไทยเป็นภาษาจีน ซึ่งเป็นความหลากหลายของด้านภาษาและสังคมวัฒนธรรม สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Landry and Bourhis (1997) ที่กล่าวว่า ภูมิภาคภาษาศาสตร์ยังทำหน้าที่จำกัดขอบเขตของกลุ่มภาษาที่คล้ายกันกับภาษาของชุมชนที่อาศัยอยู่ในดินแดนที่ติดกัน ซึ่งการใช้ภาษาที่คล้ายกันนี้ทำให้สามารถมีส่วนร่วมในขอบเขตของภาษาได้ชัดเจน ความหลากหลายทางภาษาของสังคมอาจสะท้อนถึงลักษณะอันหลากหลายของพื้นที่ในภูมิภาคด้วยเหตุนี้ ความหลากหลายของภาษาที่ปรากฏอยู่ในภูมิภาคทางภาษาถือเป็นรูปแบบที่ชัดเจน รวมถึงวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในเขตปกครองหรือภูมิภาคเฉพาะ

ในด้านความหมายหรือเสียงของป้ายร้านค้าภาษาจีน และป้ายร้านค้าภาษาจีนและภาษาไทย พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างชื่อภาษาไทยและภาษาจีนที่มีความหมายสัมพันธ์กัน เช่น ป้ายร้านค้าที่มีคำว่า เจริญดี หมายถึง ร้านค้าที่มีความก้าวหน้าที่ดี ส่วนภาษาจีน 隆源王 หมายถึง ต้นกำเนิดของการประสบความสำเร็จ ป้ายร้านค้าที่มีคำว่า มิตรเกษม หมายถึง เพื่อนที่อยู่ด้วยแล้วสุขสบายใจ ส่วนภาษาจีน 友樂 หมายถึง เพื่อนที่อยู่ด้วยแล้วมีความสุข และความสัมพันธ์ระหว่างชื่อภาษาไทยและภาษาจีนที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน เช่น ป้ายร้านค้าที่มีคำว่า ประชามิตร หมายถึง หมู่เพื่อนรักใคร่คุ้นเคย ส่วนภาษาจีน 發民魯 หมายถึง ผู้คนที่ส่งออกสินค้า ป้ายร้านค้าที่มีคำว่า ไทยสวัสดิ์ หมายถึง คนไทยหรือประเทศไทยที่มีความเจริญรุ่งเรือง ส่วนภาษาจีน 發友楊 หมายถึง ร้านส่งออก ภาพสะท้อนที่ปรากฏบนป้ายร้านค้าภาษาจีน เป็นการสะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับความเป็นสิริมงคลของคนจีน ผลการศึกษาพบว่า การตั้งชื่อป้ายร้านค้าภาษาจีนโดยใช้หน่วยคำศัพท์เกี่ยวกับ ความดีงามและความเจริญรุ่งเรือง เพื่อกิจการร้านค้าที่รุ่งเรือง ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิยะดา จงบรรจบ (2553) ที่การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า โดยกล่าวว่า ความหมายที่แสดงประเภทรูธุรกิจการค้า มีความหมายเกี่ยวกับภาพความเจริญรุ่งเรืองและความเป็นสิริมงคล ความมั่งคั่งร่ำรวย ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงยั่งยืน อำนาจ-ชัยชนะความสุข ความสวยงาม และความหมายอื่น ๆ

ส่วนความหมายชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการพบว่า ความหมายของชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการที่ไม่สัมพันธ์กันบริเวณตลาดบนมีมากที่สุด เช่น เลียงเฮง 興聯 เมื่อนำมาแปลรวมกันได้ความหมายว่าร้านค้าที่ประสบความสำเร็จ ร้านนี้เป็นร้านขายของชำจึงไม่สัมพันธ์กับสินค้าและบริการ

มีมากที่สุดจำนวน 45 ป้าย ซึ่งความหมายชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการนั้นมีความแตกต่างกับงานวิจัยเรื่อง การสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานีของเมฆม สอดส่องกฤษ (2555) ซึ่งไม่พบความหมายของชื่อป้ายร้านค้ากับสินค้าและบริการที่ไม่สัมพันธ์กันแต่พบชื่อร้านภาษาจีนและภาษาไทยส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กัน โดยใช้กลวิธีการแปล การทับศัพท์ และการหาค่าที่มีเสียงคล้ายกันมีความหมายเป็นมงคล

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาป้ายภาษาจีนในหมวดอื่น ๆ เช่น ป้ายชื่อสถานที่ท่องเที่ยว, ป้ายโฆษณา
2. ควรศึกษาความหมายของป้ายร้านค้าภาษาอื่น ๆ เช่น ป้ายร้านค้าภาษาเกาหลี, ป้ายร้านค้าภาษาญี่ปุ่น
3. ควรศึกษาที่มาของความหมายที่ใช้ในการตั้งชื่อป้ายร้านค้าภาษาจีนและภาษาไทย ภาพสะท้อน คติความเชื่อในด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่บนป้ายร้านค้า

บรรณานุกรม

สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อออนไลน์

จาง หมิงอิ่ง. “มนุษย์และธรรมชาติหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียว” ปรัชญาแนวคิดเกี่ยวกับการอยู่อาศัยแบบจีน. เข้าถึงเมื่อวันที่ 2 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.cim.chinesecio.com/hbcms/f/article/info?id=845d6efb4cf14d4dabd25f6d6818c345&lang=3>

นควัฒน์ สาระ. (2550). รายงานการวิจัยเรื่อง การตั้งชื่อร้านค้าในจังหวัดปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส : ความสัมพันธ์ระหว่างชื่อ ร้านค้ากับวิถีชีวิตด้านการทำมาหากิน (การค้า). เข้าถึง เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/20151?fbclid=IwAR2EgHAleXLVBfAkdVeqg9Za2j8mK9-Xz7912bXz7912bMkFVm1k6-5RNALWW-oo0A>

นฤมล ตุงคะโหด. (2547). “การตั้งชื่อวัดในพระพุทธศาสนาในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

ภัทรธนิษฐ์ ศรีจอมทอง. (2560). **ภูมิทัศน์ภาษาในล้านนา**. พิมพ์ครั้งที่2. เชียงใหม่ : สำนักพิมพ์สำนักบริหารและพัฒนานาวิชาการ(สำนักพิมพ์) มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

มนตรี ศรีวงษ์. **5 เคล็ดลับความมั่งคั่งแบบคนจีน**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaimescenter.com/5-%E0%B9%80%E0%B8%84%E0%B8%A5%E0%B9%87%E0%B8%94%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%9A-%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A1%E0%B8%B1%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%84%E0%B8%B1%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B9%81%E0%B8%9A%E0%B8%9A%E0%B8%84%E0%B8%99%E0%B8%88%E0%B8%B5%E0%B8%99/>

เมชฌ สอดส่องภฤษ. (2555). “การสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ชื่อร้านค้าภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีน ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี.” เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน.

เข้าถึงได้จาก https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jla_ubu/article/view/94501

วิยะดา จงบรรจบ. “การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า”. เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน.

เข้าถึงได้จาก http://www.tnrr.in.th/?page=result_search&record_id=323109

วิศิษ แก้วเอี่ยม. **ตลาดสดทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ จังหวัดนครปฐม (ตลาดบน-ตลาดล่าง)**. เข้าถึงเมื่อ

วันที่ 9 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <http://www.crownproperty.or.th/post/ตลาดสด>

ทรัพย์สินพระมหากษัตริย์-จังหวัดนครปฐม-ตลาดบน-ตลาดล่าง

สุวรรณา ตั้งที่ชะรักษ์. (2557). “การศึกษาเปรียบเทียบความหมายของชื่อร้านค้าที่สะท้อนความเชื่อ

เกี่ยวกับสิริมงคลของคนไทยและคนจีน.” เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก

[http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jica/article/view/3866?](http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jica/article/view/3866?fbclid=IwAR10CdZZ9Tw7KbTKvDlvO2Z4WAO-puwCUSS_U2On4_WNccJ2oLOTGd1V28)

[fbclid=IwAR10CdZZ9Tw7KbTKvDlvO2Z4WAO-puwCUSS_U2On4_WNccJ2oLOTGd1V28](http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jica/article/view/3866?fbclid=IwAR10CdZZ9Tw7KbTKvDlvO2Z4WAO-puwCUSS_U2On4_WNccJ2oLOTGd1V28)

สำนักงานจังหวัดนครปฐม. (2559). **ประวัติความเป็นมาของจังหวัดนครปฐม**. เข้าถึงเมื่อวันที่

17 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <http://www.nakhonpathom.go.th/content/history>

Landry and Bourhis. (1997). **LINGUISTIC LANDSCAPE AND ETHNOLINGUISTIC VITALITY**

An Empirical Study. เข้าถึงเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก

https://www.researchgate.net/publication/247744019_Linguistic_Landscape_and_Ethnolinguistic_VitalityAn_Empirical_Study

ภาคผนวก

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวฐิติพรรณ หลีสกุล
วัน เดือน ปีเกิด	10 สิงหาคม 2540
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลนิลุบล สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนตะกั่วป่า “เสนาอนุกุล” สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนสตรีภูเก็ต สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ สาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์